

Ponedeljak, 3. oktobar 2005.

Svedok Bogoljub Janićević

Optuženi je pristupio Sudu

Otvorena sednica

Početak u 9.03 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda.
Izvolite, sedite.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, izvolite, nastavite sa glavnim
ispitivanjem.

GLAVNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIC

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Dobro jutro, gospodine Janićeviću.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Dobro jutro, gospodine predsedniče.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Recite, molim vas, gde se nalazio
štab ove 162. brigade na koju smo prešli upravo pred kraj radnog dana u
petak?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Pa, do u jesen 1998. godine štab nije
imao stalno sedište. Bio je promenljiv, često su menjali lokacije. Od 1998.
godine štab je bio stacioniran u Ivaji (Ivaje), od novembra 1998. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: U Ivaji?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: U selu Ivaja.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Dobro. Da li je deo dnevnika Hajruša
Kurtaja (Hajrush Kurtaj) sadržan u tabulatoru 79, nešto što je povezano sa
tim njihovim radom, postojanjem? Da li imate to pred sobom?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Samo da nađem. 79 rekoste?

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Da, da.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Da. To je dnevnik Hajruša Kurtaja,
zamenika komandanta kačaničke grupe te terorističke organizacije dok još
nije proglašena u 162. brigadu, zaplenjen je u avgustu mesecu prilikom

pokušaja hapšenja njega i još jedne grupe terorista u njegovoju kući u selu Gabrica (Gabrice). Tom prilikom su u borbi izgubili živote i on i još dva lica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta sadrže ova dokumenta? Vidimo ... Da pređemo samo kratko preko njih, gospodine Janićeviću. Dakle, osim ovog popisa naoružanja, kakve su ovo fotografije koje se ovde mogu videti uz ovaj dnevnik?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: To su fotografije terorista koji su se obučavali na puškomitrailjezu 12.7 milimetara, na "Brovingu" (Browning), protivavionski mitraljez. Snimljeno na području Kačanika (Kakanik) u proleće 1998. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta se, kakve se oznake nalaze na uniformama UČK (UCK, Ushtria Clirimtare e Kosoves)?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Uniforme su crne, a oznake, amblemi su UČK. Jedan od njih ima i uniformu SMB boje sa šlemom. Tu su prikazani sa redenikom. Može se staviti na grafoskop da se pogleda, sa redenikom i mitraljezom 12.7 milimetara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali ovo su sve crno-bele fotografije ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... tako da nećemo gubiti vreme da ih stavljamo na grafoskop. Svi ih ovde imaju.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Pored, pored fotografija i pored nekih drugih stvari koje govore o ličnim odnosima između pojedinih terorista u samoj toj kačaničkoj grupi, ovde ima i popis oružja, ko je koliko doneo oružja. To se najverovatnije odnosi na oružje koje su doneli iz Albanije (Albania). Evo, 13. jula šest automata, 60 do 70 municije. Najverovatnije se radi o sanducima municije. 60 do 70 sanduka. 50 kapa, 50 prsluka, automata 26, 26 kompleta ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. To je sve pregled.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Imate fotografije, imate, znači ... Kačanik je, kako bismo kratko okarakterisali taj kraj sa stanovišta bezbednosne situacije i delovanja terorista?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Kačanik je od novembra meseca bio u ekspanziji terorističkih aktivnosti, a do intenziviranja terorističkih aktivnosti na tom području došlo je od polovine, od polovine februara 1999. godine
...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Tada su počela prva kidnapovanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janičeviću, recite na koje načine ste vi dolazili do saznanja o ovoj terorističkoj grupi koja je sebe nazivala 162. brigadom, štabu, komandantu, svim ovim?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Jedno od saznanja, jedno od tih saznanja koje je potvrdilo naša operativna saznanja koja smo od ranije imali, a prikupljana su preko operacionih pozicija, prijateljskih veza i razgovora sa licima koja su na bilo koji način dolazila u kontakt sa pripadnicima službe, je i ovaj dnevnik koji je potvrdio sve ono što smo do tada znali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je u onim tabulatorima, ja ću samo da vas podsetim na njih, 18.1, 18.3, 18.17, 18.20, 18.21, 18.22, 18.23 i 18.27, znači u okviru tog celog pregleda u tabulatoru 18 po ovim tačkama koje sam naveo, da li se tu nalaze, takođe, informacije koje ukazuju na delovanje 162. brigade?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Tu su sadržane informacije i službene beleške koje ukazuju na delovanje i organizaciju 162. brigade UČK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite sada, prema operativnim saznanjima koje ste imali koji su zadaci bili te brigade i njihovog štaba i celog sastava brigade?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Zadaci 162. brigade delili su se u tri faze. Prvo ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E, ako se dele u tri faze, samo recite kratko šta je prva faza?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Prva faza je bila omasovljenje, omasovljenje terorističke organizacije i prikupljanja novca za kupovinu oružja i drugih vojno-tehničkih ...

prevodioci: Molimo govornike da govore sporije i da prave pauzu između pitanja i odgovora.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, gospodine Janićevidu, prevodioci vas mole da usporite i da pravite pauzu između pitanja i odgovora.

SUDIJA KVON: I mislim da gospodin Janićević treba da ponovi svoj odgovor, ali pre toga, nisam shvatio vaš iskaz u vezi sa poreklom ovih dokumenata. Da li kažete da su ove fotografije zaplenjene zajedno sa ovim dnevnikom?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Da.

SUDIJA KVON: Hvala vam.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Uz dnevnik i uz još dokumentacije, uz još puno dokumentacije koja je dostavljena nadležnoj službi koja se bavila terorizmom u našoj državi. Mogu da odgovorim na ovo?

SUDIJA KVON: Da, da. Molim vas.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: U tri faze. Prva faza je bila prikupljanje materijalno-tehničkih sredstava i omasovljenje terorističke organizacije. Drugu fazu sačinjavali su planovi oko obezbeđenja prelaska državne granice sa Makedonijom i osiguravanje prelaza bez većih incidenata za dobrovoljce i teroriste koji dolaze sa strane i za plaćenike iz inostranstva i treću fazu su predstavljali teroristički napadi, samo teroristički napadi i terorističke provokacije, kidnapovanje građana, ubistva građana srpske nacionalnosti i Albanaca koji se nisu slagali sa politikom koju je vodila UČK. To je praktično počelo u drugoj polovini februara.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Da li se u tabulatoru 18 u celini nalazi, nalaze brojni podaci koji to potvrđuju?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A sada što je u vezi s tim što je u, na tom području, na tom delu vašeg područja koje se tiče Kačanika i upravo tog užeg lokaliteta, da li ste analizirali podatke o ubijenim Albancima, Srbima, drugim nacionalnostima, vojnicima, policajcima?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Analizirano je po, ubistva po opština. To ima u ovim tabulatorima, samo da vidim koji su ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To su ovi koji su prešli gde se, gde je razdvojeno na opštine ...

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Da, po opština...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... događaji sa smrtnim slučajevima, događaji kidnapovanja i tako dalje?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Tako je, a ja sam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Na to se nećemo vraćati. To područje Kačanika karakteristično je po čemu?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: To područje Kačanika karakteristično je po tome što se nalazi uz državnu granicu 47 kilometara. Konfiguracija terena je pogodna, pogodnija u odnosu na granicu sa Albanijom (Albania), područje je naseljenije, takođe, u odnosu sa albanskim granicom i mnogo manje vremena je potrebno za ilegalini prelazak granice u odnosu na albansku, albansko-jugoslovensku granicu. Sve su to teroristi imali na umu kada su stacionirali tu 162. brigadu na tom prostoru i kada su joj dali zadatak da se ne eksponira i da ne preduzima nikakve terorističke aktivnosti skoro do polovine februara 1999. godine, da bi prikrali svoje delovanje i da bi mogli praktično poluilegalno da unose i oružje i dobrovoljce i strane plaćenike.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću, vi ste rekli, objašnjavajući one tabulatore od 51 do 59, između ostalog, da se isto postupalo, bez obzira da li su žrtve Albanci, Srbi, vojnici, policajci i tako dalje. Možete li da navedete neki primer gde su žrtve terorista bili Albanci, gde je vršen poseban uviđaj o tome?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Mogu da navedem iks primera. Evo navešću, recimo, na području opštine Štimlje (Shtime), Nazmi Ljui (Nazmi Lui) ubijen je na području Zborca (Zborc), to je dva, dva i po kilometra u šumi, samo zbog toga što mu je brat, rođeni brat, bio rezervista policijske stanice u Štimlju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se u tabulatoru 70 nalaze fotografije sa uviđaja ubistva ovog Albanca?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, to su fotografije pokojnog Nazmi Ljuia.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta predstavljaju ove ostale fotografije?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ove ostale fotografije predstavljaju fotografije sa uviđaja sa lica mesta koji je izvršen povodom prijave ubistva od strane njegovog brata. To su delovi odeće, delovi odeće, čizma, konjska kola na kojima je donet i sa kojima je pošao po drva za svoju porodicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, on je bio na svom redovnom poslu, otisao po drva za porodicu i ubijen tu zato što mu je brat bio rezervista

...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... u policiji.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se isto tako uviđaj u vezi sa ubistvom nekoliko onih Albanaca koje smo već pominjali nalazi u tabulatoru 54 koji smo prošli?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je isto vezano za Kačanik?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To su Mahmut (Mahmut Dalishte) i Ćamilj (Qamil Reka).

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Samo za Mahmuta i Ćamilja nije vršen uviđaj zbog toga što nismo ni znali da je izvršeno ubistvo. Mi smo imali prvu informaciju da je izvršeno kidnapovanje. Tek smo kasnije došli do podataka da su zverski ubijeni i da su držani dva dana u jednoj kući u ulici, u jednoj ulici u Kačaniku, ispred kuće, u stvari, u Kačaniku i da su sa njima plašili stanovništvo da će svako proći ovako ko nije sa njima i ko je uz srpsku državu i srpsku vlast.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Janićeviću. Pod tačkom 1, deportacije, paragraf 63 pod (j), u verziji na srpskom jeziku stoji: "U periodu od 24. marta do 14. aprila snage SRJ i Srbije granatirale su i napale sela u opštini Uroševac (Ferizaj)". Dakle, Uroševac je centralna opština vašeg sekretarijata, je l' tako?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I sad citiram vam dalje: "Uključujući sela Biba (Bibe), Jerli Prelez, Raka (Rake) i Staro Selo, ubivši određen broj njihovih stanovnika. Nakon granatiranja, snage SRJ i Srbije su ulazile u neka sela, među ostalima Papaz (Papaz) i Sojevo (Sojeve), naređivale stanovnicima da ih napuste. Drugi kosovski Albanci iz sela Varoš Selo (Varosh) i Miroslavlje (Mirosale) pobegli su iz sela kada su u njih ušle srpske snage". I sad govori kad su, kako su napustili kuće, vojnici i policajci zapalili te kuće, raseljena lica otišla u grad Uroševac gde se većina ukrcala u vozove kojima su odvezeni na granične prelaze u mestu Đeneral Janković (Hani i Elezit), pa onda su ih srpske snage uputile da otpešače do granice. Drugi su putovali u konvojima. Na granici su im srpske snage oduzele sva dokumenta.

SUDIJA ROBINSON: Koje je pitanje, gospodine Miloševiću?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li navodi koji su sadržani u ovoj tački, tu ima više navoda, pretpostavljam da ste mogli da ih čujete, da li su oni tačni?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Ja ne znam kako bi mogli da budu tačni ti navodi kad je od 24. marta uveče u svim tim selima bila stacionirana po jedna jedinica Vojske Jugoslavije? Kako su oni mogli sebe da granatiraju, sami sebe da tuku artiljerijom? To je prvo. Drugo, sela Staro Selo, odnosno, Sojevo i Kamena Glava (Komogllave), delimično i u Starom selu, bile su stacionirane tenkovske jedinice, a njih je NATO avijacija tukla svakoga dana. Na tom prostoru su tri transportera pogodžena od NATO bombi i uništena. Do kraja rata su snage Vojske Jugoslavije bile u tim selima. Prema tome, ne vidim razlog kako su same sebe mogle da granatiraju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. To za granatiranje, to ste dali odgovor. A šta je, pošto se ova tačka odnosi na deportacije, ovde se tvrdi da su snage SRJ i Srbije, kako se ovde one nazivaju, izbacivale stanovnike iz sela i upućivale ih da se ukrcaju u voz i idu za Makedoniju ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: To nije tačno. Čim je počelo bombardovanje, počele su i, počelo je raseljavanje stanovništva iz sela sa celog područja Uroševca. Pogotovo sa područja Kačanika i tog dela gde su prepostavljali da će doći do eventualnog kopnenog ulaska NATO snaga na područje SRJ. Tvrdim da snage SRJ, kako se tu kaže i Srbije nisu izbacivale stanovništvo. Ima iks primera da su sela u tom okruženju ostala netaknuta, da nijedan stanovnik nije iz tih sela izašao. Primer sela Oraovica (Rahovice), selo Crnilo (Cernille). U Srpskom Babušu, Srpski Babuš je 100 posto etnički čisto srpsko selo. Desetak stanovnika nije ostalo za vreme rata u selu. Posle rata je selo sravnjeno sa zemljom. Nema nijedne kuće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hoćete da kažete da je to srpsko selo pobeglo celo ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, srpsko selo pobeglo celo ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... ostalo samo 10 stanovnika...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Samo desetak stanovnika je ostalo. U Starom Selu takođe više od desetaka stanovnika nije ostalo, ako ne i svi. Bar je 50 kuća bilo, nikoga u tim kućama nije bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To su srpske kuće bile?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Srpske kuće. Oko 150 albanskih i 50 srpskih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, od ovoga šta sam citirao iz paragrafa 63, vi možete da posvedočite da ništa nije tačno?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ništa nije tačno. Apsolutno ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste u više navrata na području vašeg SUP-a imali prilike da zaplenjujete, kao što smo maločas videli, dokumentaciju ovih štabova ili terorističkih grupa, pa bez obzira kako se nazivali. Da li je to tačno?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, tačno je. Nakon svake antiterorističke akcije uglavnom smo u štabovima, njihovim štabovima, po štabovima zaplenjivali dokumentaciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li možemo da pogledamo ovo šta je u tabulatoru 81? Da li je to neko obaveštenje iz štaba UČK Jezerce (Jezerce) i šta ono sadrži?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, ovo je obaveštenje nekog vojnika Ljuftarija (Luftari), to mu je pseudonim, a koji obaveštava štab, njegov štab, njegovu komandu da su stanovnici sela Burnik (Burrnik) smešteni u šumu, u zbegu zbog sukoba sa, zbog sukoba koji se odvijao na području Grebna (Greben). Grebno je daleko 10 kilometra od sela Burnik. Takođe kaže: "Obaveštavamo da je prekinut koridor Donje Ramnjane (Ramjan) - Kačanik. Ramnjane je na području Vitine (Viti), Kačanik je posebna opština. To je koridor, odnosno ilegalni put koji su teroristi koristili za lično prebacivanje i prebacivanje materijalno-tehničkih sredstava ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: ... iz drugih zona.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, na bazi ovog dokumenta, šta je razlog napuštanja sela od strane stanovnika? Mislim zašto stanovnici napuštaju sela ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Pa, stanovnici su ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... po ovom dokumentu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: ... po ovom dokumentu napuštali sela iz straha od eventualnih sukoba između policijskih i vojnih snaga i terorističkih grupa koje se na tom prostoru nalaze.

SUDIJA BONOMI: A kakav je ovo dokument? Šta je to?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: To je obaveštenje, obaveštenje. Ima original na albanskom jeziku rukom pisani u kome vojnik koji je bio na izviđanju obaveštava svoju jedinicu da je naišao na grupu, na stanovnike sela, celog jednog sela Burnik koje se nalazi na planinskom predelu opštine Uroševac i koji su se smestili u šumi iz straha. I on je obavio razgovor sa njima, iz straha zbog toga što je došlo do sukoba u selu Grebno koje se nalazi na desetak kilometara od Burnika.

SUDIJA BONOMI: Ovde se pominju dva informatora u ovom dokumentu, zar ne?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ali za ovaj drugi deo. To je za deo za Ramnjane. Ja govorim za Burnik. Najpre sam pomenuo Burnik, a ovde zbog neprijateljskih pozicija da je prekinut koridor. Koridor je put koji je bio donekle, po njihovim shvatanjima, bezbedan za prebacivanje terorista i materijalno-tehničkih sredstava između operativnih zona i štabova i podštabova terorističkih jedinica na tom prostoru. Taj put je prekinut, Ramnjane - Kačanik koji je vodio preko šume. Vojska je u tom periodu zaposela taj prostor i oni nisu mogli da to koriste. To obaveštenje je ovaj vojnik koji obaveštava jedinicu primio od Skendera Mustafe (Skender Mustafa) i preneo je obaveštenje da je, da su ranjeni vojnici smešteni u selu Plešina (Pleshine). Plešina je područje Uroševca koje takođe nije nigde ...

SUDIJA BONOMI: Odakle je ovaj dokument?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ovaj dokument je zaplenjen u antiterorističkoj akciji, nakon antiterorističke akcije u štabu UČK u Jezercu i po proceduri koja je tada važila, svaki ovakav dokument i svaki papir je brižljivo čuvan i ustupan uz propratni akt službi, Resoru državne bezbednosti koja je dalje ta dokumenta obrađivala i pravila analize. 90 posto, ja se izvinjavam, 90 posto dokumenata koji su pronađeni u štabovima su pisani rukom.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVИĆ – PITANJE: Ovde se, dakle, govori o deportacijama. Vi ste rekli da su bežali Albanci i ovde se vidi zašto ...

SUDIJA ROBINSON: Samo trenutak, gospodine Miloševiću.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ROBINSON: Da, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVИĆ – PITANJE: Kako se policija, prema vašim saznanjima, policija kojom ste vi zapovedali na tom području SUP-a Uroševac, ponašala prema licima koja su napuštala svoje domove?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Policija je prvih nekoliko dana, saobraćajna policija, vraćala te kolone koje su se kretale prema granici i vraćala ih kući. Međutim, oni su nastojali da iskoriste svaki drugi prelaz,

na svaki način da dođu do granice. Ako su, recimo, krenuli prema Đeneral Jankoviću i vraćeni su, okrenuli su se i pošli su prema Globočici (Globočice). To je drugi granični prelaz koji ide prema Makedoniji. Ako su i tamo vraćeni, krenuli su prema Prizrenu (Prizren), preko Štrpca (Štrpc). To je rađeno nekoliko dana i po nalogu iz štaba, da se ljudi ne bi maltretirali, jer dolazilo je do maltretiranja do, da ne bismo dovodili ljudе u opasnost i u veću opasnost da ne izgube, veća grupa živote i zbog samog bombardovanja, a i ono šta se dešavalo na kraju krajeva, slično se desilo na području Đakovice (Gjakove) prilikom bombardovanja one izbegličke kolone, prestali smo sa, sa vraćanjem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dozvoljavali ste im, dakle, da ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, nismo mogli da im ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... se kreću ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: ... ograničimo slobodu kretanja...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... po svojoj volji ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: ... jednostavno. Ko je htio gde da ide i usput im pomagali u svakom pogledu, mislim humanitarno i oko hrane, oko vode, oko eventualno zdravstvene zaštite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sada mi recite da li je bilo i nekih zloupotreba prema raseljenim licima, da su vršena neka, nedozvoljene radnje i dela u vezi sa ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Naravno da je bilo pojedinačnih zloupotreba prema raseljenim licima. Bilo je i razbojničkih krađa i razbojništava. Recimo, jedan primer da navedem, da smo operativnim putem saznali da jedna grupa rezervista Vojske Jugoslavije prema granici, prema Globočici, zaustavlja raseljena lica i otima od njih novac. Ta grupa je identifikovana, privredna, obavljeni su razgovori i predati su organima vojske. Odmah im je određen pritvor. Radi se o četiri lica koja su odmah privredna i predata Vojnom sudu. Imali smo slučajeva da se i pojedini Srbi, recimo, pojedinci, bave zakupom autobuskih linija ili autobusa društvenih preduzeća i vrše prevoz raseljenih lica za enormne sume novca, u petostruko većem iznosu traže, su naplaćivali. I protiv takvih smo lica preduzimali mere. Imamo čak i jedan ili dva pritvora, čini mi se. Dva pritvora, dva pritvorska predmeta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. U tim slučajevima kad su petostruko naplaćivali autobuske karte da voze ljudi?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je to neki dokument koji se nalazi u tabulatoru 2?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, to je dokument koji se nalazi u tabulatoru 2. Ovde su dva lica pritvorena i predata istražnom sudiji zbog zloupotrebe službenog položaja i maltretiranja građana. Protiv istih je određen, sudija je odredio pritvor. Šta se dalje događalo, ne znam, jer smo se sa Kosova povukli 15. juna 1999. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' ovde suština ovoga što ima u opisu krivičnog dela osnovana sumnja, opis krivičnog dela, prvi, drugi, treći, četvrti pasus, kaže: "Prikupljajući potrebna obaveštanja, ovlašćena službena lica SUP-a Uroševac," da li to vidite?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. Vidim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta piše dalje?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: "Prikupljajući potrebna obaveštanja, ovlašćena službena lica SUP-a Uroševac došla su do saznanja da proprijavljeni u zajednici i dogovoru sa drugoprijavljenim, a preko lica posrednika, za sada neidentifikovanog, traže pet puta više dinara, to jest od propisane cene za navedenu relaciju, od putnika naplaćuje prevoz u devizama koje prisvaja za sebe, a bez ikakvog ovlašćenja izdatog od strane odgovornog lica DD 'Kosovotrans' u Prištini (Prishtine)". Da čitam dalje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, onda se tu vidi da su 5. maja ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... policajci, odnosno ovlašćena službena lica zaustavila ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Zaustavila autobus ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... autobus, izvršila provere i ...

SUDIJA ROBINSON: Molim vas nemojte da govorite u isto vreme jer se onda preklapaju odgovori i pitanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Uz ovo se vidi da je napravljen zapisnik, da je oduzet novac, da je dato rešenje o pritvoru, uzete su izjave od jednog broja Albanaca, na drugoj strani, kao što se vidi.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se ovde navode imena Albanaca od kojih su uzete izjave...

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... u vezi sa ovim?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Ima tri, četiri imena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ovo su zloupotrebe, praktično, da ih ja ne definišem ponovo. Je l' imate vi neke događaje da je neko tukao te ljude koji su bežali, da ih je ubijao ili bilo šta drugo? Je l' imate takve prijave?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Na području SUP-a Uroševac, ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je bilo uopšte takvih događaja na području SUP-a Uroševac?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam siguran da nije bilo, jer da je bilo, bio bih obavešten.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A recite da li je ovim licima koja su bežala iz razloga koje ste već opisali, pružana humanitarna pomoć od zvaničnih organa vlasti?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Da, pružana je humanitarna pomoć i skoro na svakoj raskrsnici je bila ekipa Crvenog krsta i na graničnim prelazima. Pored ekipa Crvenog krsta i štab Civilne zaštite, Pokrajinskog izvršnog veća je bio uključen u pružanje ove pomoći i pokušaj ubedljivanja da se ta lica koja su krenula vani, vrati kućama. Negde je bilo uspeha, negde nije, ali se radilo na tome.

SUDIJA KVON: Na žalost, ja nisam našao ovaj deo o kom govorimo.

SUDIJA BONOMI: Hteo bih da pojasnim nešto u vezi sa tabulatorom 82. To se tiče ubistva i napada, a vi ste nam rekli da se tu radilo samo o zloupotrebi i oduzimanju vozila.

TUŽILAC NAJS: Postoji i drugi deo, međutim, taj deo nije preveden, barem ja nisam mogao da nađem reference.

SVEDOK JANIĆEVIC: Ne znam kako je kod vas, ali kod mene je u tabulatoru 82 krivična prijava, krivična prijava za krivično delo zloupotrebe službenog položaja iz člana 242, stav 2, KZ Srbije, falsifikovanje službene isprave iz člana 248, stav 1, KZS i član 114 Zakona o deviznom poslovanju. Nije ovo za ubistvo, gospodine sudija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Engleski dokument koji je ovde dat ima objašnjenje da je na osnovu krivičnog dela ubistva iz člana 147, odnosi se na Havzi Voglijića (Havzi Vogliqi), koji je valjda ubijen tamo, a ...

SUDIJA BONOMI: Prevodioci su nam već rekli da se ovaj prevod odnosi na neki drugi dokument.

TUŽILAC NAJS: Kako bi sve bilo jasno i kako bismo svi znali da govorimo o istom dokumentu, ja imam ovaj dokument o kome optuženi govori, na engleskom jeziku, zatim imam dokument koji nosi oznaku tabulator 82 i jedan dokument koji je očigledno duži od onog prevedenog dokumenta i taj dokument su potpisali Štanković i Trajković, dok onaj dokument čiji prevod imamo, tu nema potpisa.

SUDIJA KVON: Da i Pretresno veće ima ove iste dokumente.

SUDIJA ROBINSON: Trebalo bi da dobijemo kopiju ispravne verzije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovo je prevod jednog dokumenta koji mi ovde nemamo na srpskom, gospodine Janićeviću. To je, piše OUP Kačanik, 27. februar 1999. godine, da je krivična prijava protiv Voglijić Zejdina (Zejdin Vogliqi).

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: To je verovatno došlo iz one grupe krivičnih prijava koje su se odnosile na Voglići Zejdina, izvršio ubistvo. Ubio svog komšiju, jednog.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koji se isto preziva kao on?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam da li se isto preziva kao on, ali mislim ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, pređite sada na tabulator 83 i nadamo se da ćemo onda da nađemo odgovarajući dokument.

TUŽILAC NAJS: Pre nego što pređemo na tabulator 83, nisam ustao da bih izneo prigovor na tabulator 82, budući da su slični dokumenti prihvaćeni u prethodnom radu. Međutim, ja ne vidim ni jedan razlog zbog čega bismo prihvatali tabulator 81, a takođe ne mogu ni da pratim prevod teksta.

SUDIJA ROBINSON: To ćemo da razmotrimo kada za to dođe vreme. Gospodine Miloševiću, pređite sada na tabulator 83.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Ja sam propustio da zatražim da se ova dva tabulatora uvedu u spis, ali, evo, vratićemo se ...

SUDIJA ROBINSON: Ako ih sada nudite na uvrštavanje, onda ćemo morati da razmotrimo prigovor gospodina Najs (Nice) u vezi sa tabulatorom 81.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Što se tiče prigovora gospodina Najs, gospodin Janićević je objasnio, to je rukom pisani, pisana informacija koju je 24. aprila podneo jedan pripadnik UČK svojim nadređenim, u kojoj piše da su stanovnici sela Burnik smešteni u šumi zbog sukoba koji se odvija u Grebnu. To je bio osnovni cilj davanja dokumenta.

SUDIJA BONOMI: Mi možemo i sami da pročitamo, međutim, u prevodu stoji da to nije napisao neki vojnik, već neko ko komanduje. Meni je to sve vrlo zbumujuće i ja, zasada, još uvek ne shvatam o kakvom dokumentu se radi.

SUDIJA KVON: Gospodine Janićeviću, mislim da ovo nije pitanje za vas, već za OVK, ali ja ne razumem zašto su oni morali da sačine jedno ovako obaveštenje u pisanom obliku i to rukom da napišu to obaveštenje?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Prvo, ja na to ne mogu da odgovorim zašto su učinili, ali mogu da vam kažem da smo prilikom svake antiterorističke akcije nailazili

na bezbroj ovakvih dokumenata. Svaka patrola, svaka njihova patrola kada se vraćala sa zadatka pisala je izveštaje. Izveštaj je pisan rukom, ili je to bilo u nekoj svesci, u knjizi ili je bilo na posebnom papiru. Ovde se radi o obaveštenju koje je vojnik pod nadimkom "Ljuftar", "ljuftar" znači "ratnik", na albanskom je "ljuftar", a na srpskom je "ratnik", on obaveštava svoju bazu sa su stanovnici sela Burnik smešteni u šumi zbog toga, zbog sukoba koji se odvijaju u selu Grebno. Selo Grebno je udaljeno 10 kilometra od sela Burnik.

SUDIJA BONOMI: Možemo i sami da pročitamo dokument, ali morate da imate na umu da nam je gospodin Milošević predočio jedan dokument sa engleskim prevodom. Međutim, u engleskom prevodu se osoba koja je sačinila ovaj dokument navodi kao komandant Prvog bataljona. Da li možete da čitate albanski tekst?

SVEDOK JANIĆEVIC: Ponešto mogu.

SUDIJA BONOMI: Da li možete da pročitate sam kraj tog dokumenta? Ko je potpisao taj dokument?

SVEDOK JANIĆEVIC: Na albanskom stoji "od vojnika pod nadimkom 'Ljuftari'".

SUDIJA BONOMI: Ne, ja vas pitam u vezi sa samim krajem ovog dokumenta. Da li možete da pročitate šta piše tu u poslednjem delu? Sa leve strane imamo datum, a onda imamo nešto napisano sa desne strane. Da li to vidite?

SVEDOK JANIĆEVIC: To verovatno prevodilac na srpskom nije uspeo da dešifruje. KB1, potpis neki iks na kvadrat. Ne znam šta je. Svaki vojnik, svaki terorista je imao svoj pseudonim. Po neko je imao i dva pseudonima.

SUDIJA BONOMI: Da li je vaš odgovor da ne možete da pročitate ovaj poslednji deo ili možete?

SVEDOK JANIĆEVIC: Ne mogu da pročitam.

SUDIJA BONOMI: Hvala vam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se ovde vidi da je ovo potpis samo?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, samo potpis. KB1 i potpis.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ROBINSON: Prihvataju se tabulatori 79 i 80. Tabulator 81 se ne prihvata, a tabulator 82 će da se obeleži za identifikaciju dok se ne prevede.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Recite mi, gospodine Robinson (Robinson), zašto se ne prihvata tabulator 81 ako je, ako je, ako srpski prevodilac nije mogao da prevede potpis? Ovde je suština u sadržini, a ne u potpisu. Da li se smatra da je dokument neautentičan ili ... Neki razlog bih htEO da čujem. Ili samo zbog toga što gospodin Najs kaže da ne može da se prihvati?

SUDIJA ROBINSON: Jednostavno nismo uvereni u autentičnost ovog dokumenta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Odakle vam ovaj dokument, gospodine Janićeviću?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Već sam rekao. Ovaj dokument je pronađen ...

SUDIJA ROBINSON: Morate sad da pređete na nešto drugo, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. 82 treba, dakle, da vidimo šta je sa ovim engleskim prevodom. Gospodine Janićeviću, u vezi sa jednim aspektom ovoga šta je stavljeno na teret, podsetiću vas, pominjano je da su oduzimana dokumenta ovim ljudima koji su išli kao izbeglice. Vi, kao tadašnji načelnik SUP-a Uroševac, molim vas da kažete kakva vi imate saznanja o oduzimanju ličnih dokumenata od lica albanske pripadnosti koji su prelazili državnu granicu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam za oduzimanje dokumenata saznao nakon 15. juna i nakon objavljivanja ove optužnice. Da sam tada znao ili da sam čuo, sigurno bismo preduzeli mere i ja bih lično preuzeo mere da se to spreči, ako je toga bilo, da se spreči i da se ti policajci ili bilo

koji radnici identifikuju i primereno kazne zbog toga što su to radili, pod uslovom da su to stvarno radili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi znate i za jedan slučaj oduzimanja dokumenata?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne znam ni za jedan slučaj. Nikad me niko nije obavestio ni za jedan slučaj, sem ovo šta sam pročitao iz optužnice nakon njenog objavljivanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite kakvu bi svrhu imalo oduzimanje dokumenata?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Nikakvu svrhu. Ja ne vidim nikakvu svrhu da bi to, u bilo kom pogledu ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U paragrafu 63 pod (k) govori se da su u opštini Kačanik u periodu između marta i maja 1999. godine naše snage napale sela u opštini Kačanik i sam grad Kačanik ...

SUDIJA ROBINSON: Koji je to paragraf, gospodine Miloševiću?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Verovatno ...

SUDIJA ROBINSON: Paragraf 63(k), u redu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Napale sela u opštini Kačanik i sam grad Kačanik, gde je napad imao za posledicu razaranje kuća i verskih objekata, između ostalog i džamija u Kotlini (Kotline) i Ivaji. Da li su ove tvrdnje tačne?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Nisu tačne. Ja ne znam kako može da bude napadnut i granatiran grad od strane policije i vojske u kome se policija i vojska nalaze 50 godina. U Kačaniku je stacionirano Odelenje unutrašnjih poslova SUP-a Uroševac sa policijskom stanicom u centru Kačanika. Na nepun kilometar od policijske stanice je stacionirana borbena grupa vojske. Ja mislim da se tu nalazio granični bataljon, komanda graničnog bataljona. I ne znam da li su oni sami sebe mogli da napadaju. Oni su svakodnevno napadani od strane terorista, svakodnevno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kakvim napadima su građani i policija, sada govorim samo o 1999. godini, znači od početka 1999. godine pa nadalje, bili izloženi u Kačaniku?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Građani i policija na području Kačanika bili su izloženi terorističkim napadima, skoro svakodnevnim terorističkim napadima, na glavnoj komunikaciji Skoplje - Priština, preko Kačanika, na delu komunikacije između Kačanika i Partizanskog puta, na komunikaciji između Doganovića (Doganaj) i Globočice. Kidnapovani su građani koji se nisu slagali sa politikom terorističke OVK, odvođeni u nepoznatom pravcu. Neki su oslobođeni u anti-terorističkim akcijama, a neki su, nažalost, nestali bez traga. Na ovom području su uglavnom kidnapovani građani albanske narodnosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, kidnapovani su u većini slučajeva Albanci?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Albanci. Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li nešto znate o identitetu Albanaca koji su u toj seriji napada kidnapovani u Kačaniku?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Kako da ne znam. Mogu da navedem iks primera. Ima i ovde ovaj spisak, spisak u kome su, spisak lica koja su potpisala ugovor za lokalno obezbeđenje. Uglavnom ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, dobro, objašnjenje je da su uglavnom kidnapovani Albanci koji su potpisali ugovor da obavljaju poslove lokalnog obezbeđenja ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Uglavnom da ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... u albanskim selima.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Uglavnom da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Je l' to ovaj spisak u tabulatoru 83?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, to je taj spisak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta piše ovde?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: "Spisak lica koja su potpisala ugovor za lokalno obezbeđenje za opština Kačanik".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kada je napravljen ovaj spisak?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: 2. novembra 1998. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda, šta se ovde vidi? U rubrikama samo gore ime i prezime ...

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Broj uniforme ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... broj uniforme i ...

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: ... lično naoružanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... lično naoružanje.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I mesto ...

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Mesto u kome bi trebalo da obavlja tu dužnost.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A sledeći spisak?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Sledeći spisak su lica koja nisu imala naoružaje. To je dodatni spisak radi obezbeđenja ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Znači spisak lica koja su se prijavila za lokalno obezbeđenje u opštini Kačanik, a ne poseduju oružje, je l' tako?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja, na žalost, ovde nemam engleski prevod, pa ne mogu da utvrdim da li vi imate engleski prevod ili meni samom nepažnjom nije stavljen.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Kod mene nema.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da li vi, gospodine Robinson, imate engleski prevod?

SUDIJA ROBINSON: Da. Mislim da imamo engleski prevod. Ovo je tabulator 83?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da.

SUDIJA ROBINSON: Da, imamo engleski prevod.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Na prvom spisku se nalazi 38 lica. To je pečat i potpis predsednika opštinskog veća. 38 lica sa brojem uniforme, mestom i oružjem, a na drugom spisku koji je 26. januara ...

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Da ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... nalazi se ...

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: ... 17 lica, ali ima lica koja su i na ovom spisku, međutim su u međuvremenu zadužila, verovatno, oružje. Samo jedno lice nije na tom spisku ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: ... Agim Idrizi (Agim Idrizi).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A ko je ovaj ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Janićeviću, vi ste objasnili da navod iz paragrafa (k) treba da se dovede u pitanje, budući da su se srpske snage već nalazile u Kačaniku i da, naravno, srpske snage zbog toga verovatno ne bi napale Kačanik. Ja sam vać čuo ovakvo objašnjenje ranije, međutim nije mi baš jasno šta to znači. Ako se srpske snage nalaze u Kačaniku i ako se nalaze na određenom položaju, zašto je nemoguće da bez obzira na to srpske snage napadnu selo?

SVEDOK JANIČEVIĆ: Pa ja vas pitam kako? Ja se izvinjavam što se ovako, što ovako odgovaram, postavljam pitanje. Kako mogu srpske snage da napadnu grad u čijem se centru nalaze, grad u kome su svakodnevno, kroz koji svakodnevno patroliraju, svakodnevno patroliraju i danju i noću? Znači grad koji nije, nikada do kraja rata, nikada nije bio u rukama terorista. Više puta je bilo pokušaja da se zauzme grad, da se zauzme policijska stanica, da se protera vojska sa tih prostora, sa tog položaja, međutim, nisu uspeli. Bilo je više napada od strane terorista na pripadnike policije i vojske u tom gradu. S kojim bi razlogom policijske snage napadale grad kada se već u njemu nalaze?

SUDIJA ROBINSON: Dakle, one su već okupirale grad i zbog toga ne bi bilo potrebe da napadnu grad. Da li to želite da kažete?

SVEDOK JANIĆEVIC: Ne bih ja rekao da su okupirale grad. Ako se neko nalazi u tom gradu 50 godina i obavlja redovnu delatnost iz domena bezbednosti, on ga nije okupirao onda. On se nalazi tu. On se nalazi u svom gradu. Ne radi se o okupaciji.

SUDIJA ROBINSON: U redu. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Konkretno pitanje: da li je Kačanik sve vreme rata bio pod kontrolom naših snaga?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Apsolutno, i pre, i naše su snage predale snagama KFOR-a (Kosovo Force), predale su grad. Mislim, te državne, institucije, državne objekte ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Znači sve vreme rata Kačanik je bio pod kontrolom naših snaga?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Tako je.

SUDIJA ROBINSON: I to se odnosi na čitav Kačanik?

SVEDOK JANIĆEVIC: Ceo grad Kačanik je bio pod našom kontrolom.

SUDIJA ROBINSON: Nastavite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću, samo malo objasnite ... Ovaj drugi spisak je potpisao, ovaj spisak je upućen Sekretarijatu za unutrašnje poslove na ličnost načelnika, Uroševac. To je vama upućeno, je l' tako?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A potpisao je Albanac.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je, ovaj, šta piše na ovom pečatu na kome, na kome ima na srpskom i na albanskom, koji je i na srpskom i na albanskom?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Piše "Kosovska demokratska inicijativa" (Inicijativa Demokratike e Kosoves). To je partija Albanaca sa sedištem, sa Opštinskim odborom u Kačaniku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I predsednik ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Predsednik te partije bio je Seljim Topojani (Selim Topojani), njegov zamenik Šaip Raka (Shaip Raka). Na žalost, obojica su kidnapovani i zverski ubijeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A on je napravio i poslao vam spisak lica koja su se prijavila za lokalno obezbeđenje.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A nemaju oružje i očekuju da ga dobiju, je l' tako?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Jeste, to je to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, samo da to imamo. Dakle, ovde imamo na prvom spisku nekih 38, na drugom 17, to je 55 lica. Jesu li oni, uglavnom, stradali?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: 21 od njih je kidnapovan, a za jedno desetak se ne zna koja je njihova sudbina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Molim vas, gospodine Robinson, da se tabulator 83 prihvati u dokazne predmete, oba ova spiska.

SUDIJA ROBINSON: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tim povodom SUP Uroševac preduzimao mere na pronalaženju, na pronalaženju ovih kidnapovanih Albanaca i počinilaca krivičnih dela?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Nakon svake prijave o kidnapovanju SUP Uroševac je preuzeo, vršio te operativne provere na terenu i preduzimao mere u cilju traganja. 27. februara 1999. godine kidnapovan je aktivista ove partije Riza Kiki (Riza Kiki) i član lokalnog obezbeđenja u selu Gajre (Gajre). Komandir policijske stanice u Kačaniku, sada pokojni Bogoljub Sajetović, kapetan policije, je pozvan telefonom od strane terorista i obavešten da je Riza Kiki kidnapovan i da će biti ubijen. On je tim tragom pošao da proveri do njegove kuće u selu Gajre koje se nalazi na oko dva i po kilometra od Kačanika i sačekan je u jednom potoku, u zasedi, zajedno sa patrolom sa kojom je bio, u kojoj je otvorena pucnjava na njega. Gađan je iz raketnog

ručnog bacača, iz automatskog oružja i na licu mesta je poginuo. Pored njega ranjena su još četiri policajca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači on ide da traži ovog kidnapovanog Albanca po obaveštenju koje je dobio preko telefona, čeka ga zaseda i gine u toj zasedi ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... i tri policajca ranjena?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li su u ovoj akciji bili obavešteni Štab MUP-a u Prištini i Kosovska verifikaciona misija (OSCE Kosovo Verification Mission)?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Kosovska verifikaciona misija je istog momenta obaveštena kada je Riza Kiki kidnapovan. Znači, obaveštena je pre nas. Pre policije je Kosovska verifikaciona misija obaveštena i oni su došli u stanicu da provere tačnost informacije koju su čuli. Sajetović im je ponudio da zajedno odu da provere. Bila je nedelja, koliko se sećam, da zajedno odu. Oni su odbili da to urade.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, oni su došli. On je ponudio da idu zajedno ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: ... da idu zajedno ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... da provere. Oni nisu pošli s njim, ovi su ga ubili tamo.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Inače bi i oni naišli na zasedu.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Pa, da su oni pošli, možda ne bi naišli, ali pretpostavljamo da bi naišli. Inače, o svakoj antiterorističkoj akciji, o svakoj policijskoj akciji koja se na tom području preduzimala u bilo kom cilju, ili u cilju privodenja lica po kriminalu ili zbog prekršaja ili po terorističkim aktima ili po naredbi suda, obaveštavana je Verifikaciona misija koja je imala svoje odelenje u Kačaniku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: O kakvoj se ovde zapravo akciji radilo?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – OGOVOR: Ovde se radilo o operativnoj akciji, o operativnoj proveri, da li je tačna informacija koju je primio ili ne. I nakon toga je nastavljeno traganje za teroristima, terorističkom grupom. Došli su do podataka da se ta grupa stacionirala u selu Ivaja, da im je tu glavni operativni štab za 162. brigadu, da imaju podštab u selu Kotlina sa otprilike oko 80 pripadnika u selu Pustenik (Pustenik), Palivodenica (Palaj) i još nekoliko sela na tom području.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta je preduzimano da se pronađu i uhapse ovi koji su od početka NATO agresije napadali na civilne, vojne i policijske ciljeve u Kačaniku, u Kačaniku i okolini?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – OGOVOR: Pa, preduzimane su mere u cilju njihovog pronalaska. Znači u zajednici sa graničnim bataljonom vojske, s obzirom da se najveći deo područja opštine Kačanik nalazi u pograničnoj zoni, policija je tragala za teroristima. Nekad je imala uspeha, nekad ne, ali nije prekidala akciju sve do 24. marta, do dana početka bombardovanja. Jedan deo lica koja su kidnapovana u tim antiterorističkim akcijama je bio oslobođen, jedan deo je uspehom, uspeli su teroristi da ih prebace u druga mesta i, na žalost, gubi im se svaki trag.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, malopre ste objasnili da je Kačanik bio sve vreme pod kontrolom naših snaga. A da li možete da date neko objašnjenje u vezi sa jednim detaljem iz ove tačke 63(k) gde se kaže da su prilikom navodnih naših napada na Kačanik, razorene kuće i verski objekti u Kotlini i Ivaji? Da li nešto znate o tome?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – OGOVOR: Nije tačno da su razarane kuće i džamija u Kotlini i Ivaji. U selu Ivaja, nekoliko puta ponavljam, bio je štab 162. terorističke brigade. U selu Kotlina bio je podštab te iste brigade sa oko 80 ljudi. U traganju za teroristima, združene snage vojske i policije su sa te antiterorističke tačke obradili, najpre Ivaju, onda Kotlinu. Kada su Kotlinu, kada su poslednji put u Kotlinu ušli, 24. marta, kako sam obavešten, došlo je do napada. Pošto je vojska i policija prošla kroz selo, došlo je do napada sa jednog brda na kome je bio bunker. Iz tog bunkera izašla je grupa terorista i otvorila vatru s leđa na pripadnike policije i vojske. Nakon toga su teroristi opkoljeni i u borbi su poginuli. Bunker je bio oko četiri metara, osam metara dubine sa podzemnim, radilo se o dva bunkera, dva ulaza u bunker, jedan vodoravni i jedan horizontalni. Između, 50 metara daljine između njih je

bila, bio prokovan hodnik u koji je moglo da stane, po onome kako su mi tehničari rekli, oko 200 pripadnika terorističke OVK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sad, molim vas, u vezi sa tim događajem, vi ste pomenuli 24. mart, vidite šta piše u paragrafu 63 pod (i). Ovde stoji ...

SUDIJA BONOMI: Da li možete bilo šta da kažete o razaranju džamija?

SVEDOK JANIČEVIĆ: Nije bilo razaranja džamija. Da je bilo, sigurno bih bio obavešten.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, 63 pod (i) stoji da su "8. marta 1999. godine ili približno tog datuma snage SRJ i Srbije napale i delimično spalile selo Kotlina, a da su 24. marta 1999. godine," dakle, to je datum koji sada pominjete, "ponovo napale Kotlinu iz teškog naoružanja i vojnicima, zbog čega su mnogi muški stanovnici Kotline pobegli tokom tog napada u obližnje šume, a ženama, deci i starcima su snage SRJ i Srbije naredile da se ukrcaju u kamione kojima su odvezeni u grad Kačanik. Oni koji nisu stali u kamione, morali su za njima da pešače prema Kačaniku. U tom napadu je ubijen određen broj muških stanovnika Kotline, uključujući najmanje 17 muškaraca čija tela su bačena u bunare. Pre nego što će otići iz Kotline, snage SRJ i Srbije su spalile ostatak sela". Da li je nešto od ovoga šta sam vam pročitao ili sve ili bilo šta tačno?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Ništa nije tačno od toga. Prvo, 8. marta su verifikatori pratili kompletну akciju i u Kotlini i u Ivaji. Ja sam posle te akcije razgovarao sa verifikatorima, nikad mi nisu, u ni jednom momentu mi nisu stavili primedbu da je bilo razaranja u Kotlini i Ivaji. Rekli su mi da je u selu Kotlina prilično veliki zbeg i da li stanovnici mogu da se vrate u selo. Ja sam im rekao da stanovnici mogu da se vrate u selo, to je njihovo selo i to su njihove kuće. Jednom rečju, nijedan od njih mi nije pomenuo da je zapaljena ijedna kuća, a bilo ih je četvorica. Sad ne mogu da se setim imena, mislim da u onom izveštaju imaju i njihova imena. 24. marta nije bilo verifikatora tu. Stanovništvo je ... Objasnio sam malopre kako se događaj odvijao. Iz bunkera su s leđa napali policiju i vojsku, opkoljeni su i u borbi su nastradali. Po onome kako sam ja obavešten nije bilo 17 nego je bilo 22 lica, 22 terorista. Tu stoji 17. Izvršen je uviđaj na licu mesta. Sačinjena je fotodokumentacija, istražni sudija izašao je na lice mesta. Dokumentovano je

sve. Stanovnici koji su se nalazili u zbegu, a nalazili su se u zbegu praktično od 8. marta i pre i pre 8. marta, su se kroz šumu, kroz jednu, da kažem vododerinu spustili na prugu i na komunikaciju Skoplje - Kačanik i onako izgladneli i iznemogli izašli su na put. Moji policajci su im dali njihov lanč-paket, jer su videli da su iscrpljeni i da praktično nisu mogli ni da idu. U obavljenim razgovorima sa građanima, postoji dokumentacija, ima, stoji da su ih teroristi naterali da odu u zbeg, da naprave zbeg u šumi i da bi svetu prikazali humanitarnu katastrofu: "Evo šta im policija radi". Ovo odgovorno tvrdim. Sačekali su ih, doveli su ih do Kačanika, smestili su ih u Dom kulture, zajedno sa predstavnicima Crvenog krsta i štabom Civilne zaštite, dali im hranu, dali im odeću. Posle toga je otisao ko gde je hteo, a većina od njih se vratila u selo odakle su izašli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A o kakvim ...

SUDIJA ROBINSON: Da li je to informacija koju ste vi dobili, informacija da su teroristi prisili seljane da beže i ako jeste, ko vam je pružio tu informaciju?

SVEDOK JANIĆEVIC: Ja mislim da ima službenih beleški i informacija u ovim dokumentima koji su pred, za, u obavljenim razgovorima sa građanima iz sela Kotlina i sela, ja mislim da je Pustenik. Svako selo u tom pograničnom području imalo je zbeg u šumi. Po nekoloko muškaraca ...

SUDIJA ROBINSON: Ja vas pitam kako ste vi došli do te informacije? Da li ste čitali izveštaje?

SVEDOK JANIĆEVIC: Čitao sam izveštaje. To su informacije mojih radnika i izjave koje su oni uzimali od građana sela Kotlina.

SUDIJA ROBINSON: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: O kakvim se bunarima ... Ovde se pominju neki bunari. Mi smo, mi smo ... Samo da vam kažem, mi nismo ovde dali svu tu foto-dokumentaciju, mi smo prikazali foto-dokumentaciju kad je svedočio Obrad Stevanović o Kotlini. Pretpostavljam da vi pominjete foto-dokumentaciju, jer je to uradio vaš SUP Uroševac?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A o kakvima se bunarima, o kakvima se bunarima radilo?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam malopre objasnio. Ne radi se ni o kakvima bunarima. Ja mislim da niko nije lud da kopa bunar na vrh brda. To je prvo. Drugo, to su bili specijalno urađeni bunkeri, bunkeri koji, doduše jedan nije bio dovršen do kraja, jer je trebalo da se urade grede i da se to pokrije. Evo imam neke fotografije ovde tih takozvanih bunara. Ako hoćete da stavim na grafoskop ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Stavite na grafoskop samo da pogledamo. Vrlo brzo da pređemo preko njih.

SUDIJA ROBINSON: Da i ja bih želeo da vidim to.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ovo je jedan od ulaza u taj takozvani bunar. Bio je vertikalni, onda su ga napravili horizontalnim. Evo, ulaz je ovde. Ulaz je tu. Pored ulaza je poginuli terorista. Evo ga još jedan ovde. Ja mislim da do sada u mojoj praksi, dugo sam u policiji, nisam naišao da je neko stavlja limenu peć u bunare. Evo izgorele limene peći, koja je izgorela, koja se nalazila u tom bunkeru čime su se teroristi grejali kad je bilo hladno. Evo tog civila, za koga kažu da je bio civil. Evo delovi uniforme i čizme. Evo još jedne fotografije ...

TUŽILAC NAJS: Bojim se da na ovoj poslednjoj fotografiji ništa nisam mogao da vidim. Nisam video šta svedok pokazuje.

SUDIJA ROBINSON: Da li biste želeli da malo duže gledate ovu fotografiju, gospodine Najs?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Da li je dovoljno?

TUŽILAC NAJS: Sada vidim šta je svedok pokazivao. Hvala.

SUDIJA ROBINSON: Kada su napravljene ove fotografije?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Napravljene su 24. marta u popodnevnim satima, nakon završetka antiterorističke akcije, 1999. godine. Delovi uniforme, donji deo i čizme. Puška pored njega.

SUDIJA ROBINSON: A čije telo gledamo? Da li možete da nam kažete čije je to telo?

SVEDOK JANIĆEVIC: Ne znam, neidentifikovani terorista. Bar ja ne znam ime, niti smo ga tada identifikovali. Originalna foto-dokumentacija već postoji u ovom Sudu.

SUDIJA ROBINSON: Dakle, kada ste rekli "takozvani bunar", šta ste time hteli da kažete?

SVEDOK JANIĆEVIC: Hteo sam da kažem da se ne radi o bunarima, nego se radi o bunkeru.

SUDIJA ROBINSON: Shvatam.

TUŽILAC NAJS: Svedok je rekao da originalni fotografски materijal postoji u Sudu i mislim da je u pravu, jer sam prepoznao jednu od ovih fotografija. One su i ranije pokazane. Možda bi optuženi mogao da nam kaže koji je to dokazni predmet da bih mogao da ga nađem.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, da li možete da nam pomognete u vezi s tim?

SUDIJA KVON: Reč je o preklapanju referenci tabulatora 84 i 85, 212 D299.

SUDIJA ROBINSON: Sada možete da sklonite tu fotografiju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U ovom prvom delu paragrafa 63 govori se da su 8. marta snage napale selo, naše snage i delimično ga spalile. To je datum za koji ste sad spomenuli da su bili prisutni verifikatori Kosovske verifikacione misije.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Tako je. Verifikatori su bili sa, praktično sa policijskim i vojnim snagama na terenu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Samo da dodam još nešto. 8. marta bilo je pet vozila Verifikacione misije u Kotlini, nakon akcije, pet vozila sa

po dva verifikatora, znači 10 verifikatora i 10 verifikatora nije videlo da je selo spaljeno, da je porušena džamija i da je urađeno sve to što stoji u tom paragrapfu. Ja ne znam stvarno odakle im to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A za ova tela bačena u bunare dali ste objašnjenja da se ne radi o bunarima.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Da se ne radi o bunarima i da tela nisu bačena. Nakon izvršenog uviđaja, pošto je pala noć, uviđajna ekipa se povukla zajedno sa snagama koje su bile na tom sektoru. Stanovništvo koje se spustilo na komunikaciju i prugu prebačeno je do Kačanika. Smešteno je u kolektivnom smeštaju u Domu kulture. Neki su otišli kod rođaka i kod prijatelja. Zbrinuto je. Onima kojima je bila potrebna, potrebna medicinska pomoć, odvedeni su u Dom zdravlja, pošto se nalazi blizu tog Doma kulture i nikakvih, praktično nikakvih primedbi nije bilo. Privredna je jedna grupa od dvadesetak, dvadesetak lica koja su se, za koja smo prepostavljali da se radi o teroristima, po izgledu, po boji, po odeći koju su imali, koji su u međuvremenu odbacili oružje. Od svih su uzete "parafinske rukavice". Svi testovi su bili pozitivni. Nijedno lice nije zadržano. Svi su pušteni kući da ne bismo slučajno, eto, izazvali nezadovoljstvo kod pripadnika albanske nacionalne zajednice u tom delu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Odnosno utvrdili ste da su pucali i pustili ih kući?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Da, jer smo smatrali s obzirom da su sa svojom porodicom, da se više neće vraćati terorističkim grupama koje su na tom terenu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se delimična dokumentacija u vezi sa ovim što smo sada o Kotlini govorili nalazi u tabulatorima 84 i 85? Molim vas, pogledajte tabulator 84. To je dokument koji je napravljen 24. marta 1999. godine.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta piše gore? Je li to 24. marta?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Jeste, od 24. marta 1999. godine...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dostavlja se foto-dokumentacija ...

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: ... istražnom sudiji ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: ... Opštinskog suda u Uroševcu ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... u vezi sa, u vezi sa delom terorizam u selu Kotlina, opština Kačanik.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vidi se kad je primio, ko je primio.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda je tu spisak onoga šta se tu nalazi.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Spisak kompletne foto-dokumentacije, spisak opreme i svih drugih predmeta koji su nađeni na licu mesta, na licu mesta sa fotografijama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A onda se u tabulatoru 85 govori o foto-dokumentaciji iz mesta Ivaja ili, ili je i to Kotlina ... Ne, ovo je selo Kotlina. Kotlina, pa u zagradi piše "Ivaja".

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Zajednička foto-dokumentacija rađena je i za Kotlinu i za Ivaju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ovaj prvi deo predstavlja Ivaju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne. Ovaj prvi deo, koliko vidim: "Bliži prikaz kuće u ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Kotlina, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... u kojoj je bio štab sela Kotlina".

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Kotlina, Kotlina. Inače u štabu ...

SUDIJA BONOMI: Ova dva tabulatora su izgleda izmešana u kopijama koje mi imamo, jer tu je spisak onoga šta bi trebalo da bude u tabulatoru 84, a onda se fotografije uglavnom pojavljuju u tabulatoru 85.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Tačno tako.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: E, ovo su fotografije crno-bele, a ne u boji.

SUDIJA KVON: Fotografija koja se pojavljuje na sredini četvrte stranice, zar to nije fotografija koju smo upravo videli, original koji ste nam pokazali?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Jeste.

SUDIJA KVON: I ova dva tabulatora su, kao što sam rekao, u stvari, tabulator 212 iz D299.

(Pretresno veće se savetuje)

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vidite li ovu fotografiju broj 19? Lako ćete i bez prevoda videti fotografiju broj 19. Tu se vidi zaista ulaz u ovaj objekat u vidu bunara.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Vertikalni ulaz. Ispod njega fotografija sa stepeništem ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A onda se vide lestvice, lestvice kojima se spuštaju na sledećoj fotografiji broj 20.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li ovo zaplenjeno oružje na tom mestu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ima i nešto u boji dato ovde u, pred kraj ovog tabulatora 85 ima nekoliko fotografija u boji koje se maločas nisu dobro videle, ali su ovde ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Kod mene nema ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja ne znam, gospodo, da li vi imete te fotografije u boji na kraju tabulatora 85.

SUDIJA ROBINSON: Da, imamo.

TUŽILAC NAJS: Ja nemam.

SUDIJA ROBINSON: Mi imamo dve stranice fotografija u boji i jednu stranicu crno-belih fotografija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Kod mene ima više stranica fotografija crno-belih, a tri stranice fotografija u boji. Verovatno je to neka ... Ovo je sve ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, ovo morate da sredite, jer unosi zabunu. Mnogo vam pomažu svi u ovoj sudnici, tako da to morate sami da sredite.

TUŽILAC NAJS: Sada imam verziju u boji.

ADVOKAT HIGINS: Možda ja mogu tokom pauze da proverim šta je već uvedeno ranije kao dokazni predmet, jer možda ovde ima i novih fotografija, kako izgleda.

SUDIJA ROBINSON: Hvala, gospodice Higgins (Higgins).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li su pripadnici SUP-a Uroševac obavili i informativne razgovore sa stanovnicima Kotline i Ivaje i ako jesu, šta su saznali? Ako nisu, samo kažite "nisu obavili".

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Obavili su razgovore sa pripadnicima sela Ivaje i Kotline i od njih su saznali ono šta sam malopre rekao, da su ih teroristi naterali da naprave zbeg u šumi da bi ...

TUŽILAC NAJS: Da li postoji ikakva dokumentacija o tome koju bismo mogli da vidimo ili je to samo informacija iz druge ruke o glasinama koje su se čule?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Robinson, ovo nikako ne može biti informacija o glasinama s obzirom da svedoči načelnik Sekretarijata za unutrašnje poslove ili ako biste više želeti u skladu sa vašim izražavanjem, šef policije tog područja. Prema tome, on ne govori o glasinama, nego govori o činjenicama koje zna po službenoj dužnosti.

SUDIJA ROBINSON: Ako je u mogućnosti, trebalo bi da nam da izvor tih informacija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću, čuli ste gospodina Robinsona.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Izvor informacija su službene beleške i informacije i izjave koje su moji radnici uzimali od građana sa područja Kotline i Ivaje 8. marta i 24. marta nakon završetka antiterorističke akcije. Ja mislim da tih izjava, u stvari, siguran sam da tih izjava ima u tabulatorima u ovom prvom bloku, ako se ne varam.

SUDIJA ROBINSON: Koji je to registrator?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Drugi registrator, ali nisam siguran. Ili da ja to pogledam za vreme pauze da vas ne zadržavam, ako se slažete.

SUDIJA ROBINSON: Da, da. Nađite to tokom pauze. Gospodin Najs je zainteresovan da to pogleda, nema sumnje. Napravićemo pauzu od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA ROBINSON: Gospođice Higgins.

ADVOKAT HIGINS: Pokušala bih sada da pojasnim nešto u vezi sa tabulatorima 84 i 85. Ako prvo pogledamo tabulator 84, videćemo da je prva strana, u stvari, D299, tabulator 211, a ostatak je D299, tabulator 212. U tabulatoru 84 videćete da se nalazi jedan spisak koji nije baš čitljiv. Evo, pokazaću vam kopiju koju ovde imam kako bi vam to bilo od pomoći i tu stoji "S1" do "S26" i to je spisak onih crno-belih fotografija koje se nalaze u tabulatoru 85. Da li ste to našli? Druga strana, što je takođe jedan spisak od 1 do 31, izgleda da je to spisak opreme, a mi imamo prevod toga u tabulatoru 84. Ako sada pogledamo tabulator 85, prvih osam strana ovih crno-belih fotografija, to su fotografije koje su već usvojene, odnosno koje se nalaze u dokaznom predmetu D299, tabulator 212. Nakon prvih osam strana sledi jedan spisak, trebalo bi da imate spisak. Ja imam spisak od 1 do 31, dakle ponovo imamo spisak opreme i onda na kraju toga se nalazi još jedan crno-bela fotografija, odnosno dve crno-bele fotografije i izgleda kao da nosi oznaku "S1", pa onda izgleda tačka i broj 5. Na osnovu naših informacija te dve fotografije još uvek nisu uvedene u dokazni spis.

SUDIJA KVON: Mislim da tu imamo jednu fotografiju, a ne dve.

SUDIJA ROBINSON: Da, jednu fotografiju.

ADVOKAT HIGINS: Tu imamo... Ja, u stvari, imam dve crno-bele fotografije.

SUDIJA BONOMI: ...

prevodioči: Sudija Bonomi (Bonomy) nije uključio mikrofon, prevodici ga ne čuju.

ADVOKAT HIGINS: Te dve fotografije nisu ranije uvrštene u dokazni spis, a onda nailazimo na prvu fotografiju u boji. Ta fotografija je prikazana na grafoскопу. Ovaj prvi set fotografija u boji, odnosno ova prva strana, to je, u stvari, kopija u boji onih crno-belih fotografija koje već imate, a one poslednje tri fotografije u boji su, u stvari, nove fotografije. Po mom mišljenju možda bi bilo mudrije ...

SUDIJA BONOMI: Kako izgledaju ove poslednje tri fotografije, budući da moja grupa ima četiri fotografije? Znači, to su te fotografije. U redu. Hvala.

ADVOKAT HIGINS: Dakle, to su nove fotografije zajedno sa onim poslednjim crno-belim fotografijama koje sam pomenula. A možda bi bilo mudrije, po mom mišljenju, ukoliko bismo prihvatali te fotografije, budući da je veći deo tih fotografija već uvršten, ali bi možda bilo bolje, radi lakše reference kasnije, da se one na neki način povežu sa ovim dokumentima, odnosno sa dokumentima koji su već u spisu.

SUDIJA ROBINSON: Hvala vam, gospodice Higgins. Prihvata se tabulator 85 kao jedan dokazni predmet, upravo onako kako je sugerisala gospodica Higgins, uključujući i fotografije u boji. Ja sam mislio da je tabulator 84 već prihvaćen.

SUDIJA KVON: Da, tabulator 84 je već prihvaćen kao tabulator 211 i 212 dokaznog predmeta 299.

SUDIJA BONOMI: Gospođo Higgins, koliko sam ja shvatio, možda sam pogrešno shvatio, ali u tabulatoru 84 nalaze se dva spiska opreme, a vi niste rekli da li je to već ranije uvršteno u spis?

ADVOKAT HIGINS: U tabulatoru 84 postoji spisak opreme i to je ranije već uvršteno u dokazni spis i to je iz dokaznog predmeta 299, tabulator 212. Ja sam jedino htela da vam pojasnim da prva strana tog dokumenta nosi pogrešnu oznaku. Da je to, ustvari, D299, tabulator 211.

SUDIJA ROBINSON: U redu, hvala. Sada smo dobili prevod tabulatora 82, dakle i tabulator 82 se uvrštava u dokazni spis. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Onda ja se više neću vraćati na tabulator 82, pošto sam dobio ovaj prevod koji ste sad i vi dobili i uvrstili ga. Dakle, gospodine Janičeviću, vi ste u vezi sa pitanjem o obavljenim informativnim razgovorima, u vezi sa tim događajima u Kotlini i Ivaji pomenuli da postoji u spisu nešto od dokumenata koji ukazuju na te informativne razgovore. Da li ste preko pauze uspeli da vidite?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Evo, koliko sam mogao na brzinu da pronađem, pronašao sam tri izjave. Jedna je 18.11, u tabulatoru 18, tačka 11, Ljuta Berat (Luta Berat) koji tvrdi da je dana 7. marta 1999. godine, to je dan početka pre antiterorističke akcije u Ivaji: "Oko 21.00, kada smo mi, meštani sela Ivaja, opština Kačanik, napuštali sa porodicama svoje kuće, u šumi između sela Ivaje i mahale Ljač sreo šumara" toga i toga i šta je sa njim razgovarao i video. To je dan pre antiterorističke operacije. To je jedna izjava. A ima ih na desetine, međutim, nisam imao vremena da pogledam. Evo još jedna. Radi se o licu Hodža Isljami (Hoxha Islami) ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koji je to tabulator?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Tabulator 25.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 18.25?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Da. On govori da je pošao kod svog tasta u selo Gajre 28. februara i šta je tamo video. Kaže, negde ispod sredine, dole. Koji je ovo pasus, ne znam. Ja sam to podvukao. Da pročitam?

SUDIJA KVON: Radi zapisnika hteo bih da kažem da se ne radi o 18.25, već se radi o tabulatoru 25.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Tačno. Ja se izvinjavam. Tabulator 25. Negde ispod sredine teksta, dole, gde se tast, priča koga je sreo nakon antiterorističke akcije, u stvari pre antiterorističke akcije, na komandira stanice u Gajre, koga je sreo usput i šta je razgovarao sa njima i šta su mu rekli. Rekli su mu da dolazi policija i da beži brže. Kada je stigao u dvorište svog tasta, tast mu se već bio spremao sa porodicom da napusti kuću i on je zajedno sa tastom i zajedno sa svim meštanima sela Gajre otisao u šumu pre nego što je počela anti, pre nego što je izvršena antiteroristička akcija u kojoj je poginuo kapetan Sajetović Bogoljub. Znači, nalazi se na prvoj stranici tabulatora 25, negde ispod sredine. I pronašao samo još jednu. To je zapisnik o prijemu krivične prijave, zapisnik o uzimanju izjave po ZKP-u, tabulator 26, izjave Abazi Čamilja (Qamil Abazi), to je ono što je bilo sporno ko je potpisao, kao ... Koja su ovlašćena lica potpisala izjavu. On u prvom redu, na početku izjave govori: "Od pre desetak dana, tačnije 26. februara 1999. godine zajedno sa svojom porodicom, a i ostalim meštanima mahale Ljač, selo Pustenik, opština Kačanik, nas oko 200 osoba, po naređenju Ljači Aćifa (Aqif Laci) od oca Imera (Imer Laci), predstavnika naše mahale, organizovali smo zbeg iz straha što je istog dana u neposrednoj blizini mahale eksplodiralo nekoliko artiljerijskih granata. Aćif je posle toga postao komandant mesnog štaba OVK za selo Pustenik". To se iz izjave jasno vidi.

SUDIJA ROBINSON: Da li je ovo što ste vi upravo rekli deo izjave? Da li se to nalazi u izjavi ili je to vaš iskaz?

SVEDOK JANIĆEVIC: Deo izjave.

SUDIJA ROBINSON: Da li imamo prevod tabulatora 26?

SVEDOK JANIĆEVIC: Ja nemam.

SUDIJA ROBINSON: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, gospodine Janičeviću, vi ste objasnili da je jedan broj ljudi na osnovu informacija koje ste prikupili tada bio priveden na saslušanje i da su posle toga svi pušteni.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Ja se izvinjavam. Samo još nešto da dodam. U tabulatoru 25 na drugoj strani, na stranici broj 3, jedna stranica, izgleda, fali ovde, stoji: "Predstavnici OEBS-a (OSCE, Organization for Security and Cooperation in Europe) meštanima sela Gajre te noći rekli su da napuste selo i da se odsele za selo Bob (Bob), opština Kačanik iz razloga da će doći policija da maltretira i tuče nedužne meštane. Po naređenju predstavnika OEBS-a meštani sela Gajre iste noći su napustili selo i odselili se u selo Bob, opština Kačanik, gde sam i ja sa porodicom otišao u to selo Bob". Eto, to je izjava Hodže Isljama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Možemo li dalje da idemo, gospodine Robinson?

SUDIJA ROBINSON: Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U paragrafu 63 pod 2(i) sada se pominju drugi datumi, 27. i 28. mart 1999. godine. Dakle, kaže da su "27. i 28. marta snage SRJ i Srbije napale grad Kačanik i pripadnici šikanirali i zatvarali, tukli, pucali u mnoge stanovnike, kosovske Albance zbog čega je 1.000 lica pobeglo u obližnje šume i pešice prešlo granicu sa Makedonijom. Druga raseljena lica iz sela Kačanik i okolnih sela pešice su otišla do sela Stagovo (Stagove) gde su se ukrcali na vozove kojima su odvezeni do makedonske granice". Dakle, ne morate sada da trošite vreme da objašnjavate da je Kačanik bio pod našom kontrolom sve vreme, nego me interesuje sada ovaj drugi deo gde se govori o Stagovu i ovome kako je iz Kačanika isterivano 1.000 lica da ide prema Makedoniji. Da li nešto znate o ovim tvrdnjama iz ove tačke koju sam vam citirao?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ova tvrdnja je apsolutno besmislena. Prvo, Stagovo se nalazi na oko šest kilometara severno od Kačanika i u pravcu Uroševca prema centralnom delu Kosova. U Kačaniku postoji železnička stanica i Kačanik je 13 kilometara od Đeneral Jankovića kroz klisuru. Znači, oni bi sebi stvorili posao od još šest kilometara, znači oko dvadesetak kilometara da bi došli do granice. Ne znam koji je razlog da tamo idu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li išta znate o tom pucanju po Kačaniku na građane, isterivanju stanovnika Kačanika i tome što se tvrdi u ovoj tački?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Ja tvrdim da nije bilo nikakvog pucanja na građane po Kačaniku. Tvrdim da nije bilo. A da je bilo, sigurno bih bio obavešten i znao bih. I, normalno, preduzeo bih odgovarajuće mere protiv tih koji bi to radili, ako su radili. A ja tvrdim da nije bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite da li je sve vreme rata funkcionisala policijska stanica u Kačaniku i obavljala svoje redovne dužnosti?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Do 12. juna 1999. godine policijska stanica u Kačaniku je funkcionisala, kao i Odelenje unutrašnjih poslova. Jeste u otežanim uslovima, ali je ipak funkcionisala. Pa, mi smo 10. juna izvršili uviđaj na ulazu, na izlazu iz Kačanika prema Skoplju kod Krive reke gde su ubijena dva Makedonca, 10. juna. Ta ekipa je otišla iz Kačanika, iz samog grada Kačanika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ako svi ovi navodi nisu tačni, gospodine Janičeviću, zbog čega su stanovnici Kačanika u tom periodu napuštali svoje domove?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Pa, malopre sam rekao i opisao ubistvo Mahmuta Daljište i njegovog komšije Reke Čamila. Njihova tela su dva dana držali u dvorištu jedne kuće u Rakoc mahali u Kačaniku i sa njima plašili stanovnike. Ko nije sa njima, proći će isto kao njih dvojica. To je jedan od razloga. Drugi razlog je da se na tom prostoru manipulisalo informacijom da će NATO silovitom akcijom ili svom žestinom kopnenog ući na prostor Kosova i Metohije, baš preko Kačanika. Mnogi moji prijatelji pitali su me da li je ta informacija tačna. Žao mi je što im nisam rekao da je tačna. Verovatno bi sad bili živi, jer su ih zverski poubijali čim su došli, čim je NATO ušao na, mislim teroristi čim je NATO ušao na prostor Kačanika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janičeviću, molim vas ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Janičeviću, hteo bih da se vratim na pitanje Kačanika, odnosno da je Kačanik bio pod kontrolom srpskih snaga i da iz tog razloga nije verovatno da bi srpske snage napale Kačanik. Da li je grad Kačanik bio pod kontrolom srpskih snaga, za razliku od opštine Kačanik?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Apsolutno. Grad Kačanik je bio pod apsolutnom kontrolom srpskih snaga i policija i vojske. A terorističke snage su bile stacionirane u određenim selima.

SUDIJA ROBINSON: U paragrafu (k) optužnice, dakle 63(k), gospodine Miloševiću, tu стоји да су снаге СРЈ и Србије напале села у општини Каочаник и сам град Каочаник. Господине Јанићевићу, ово објашњење које сте ви дали да је Каочаник био под контролом srpskih snaga, то се, dakle, односи на град Каочаник, али не nužno i na sela u opštini Kačanik?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Господине председавајући, већина села на подручју општине Каочаник је било под контролом srpskih snaga. Полицијске снаге су до 28. фебруара 1999. године слободно улазиле у свако село на подручју Каочанника, у свако село. Ово одговорно тврдим. Командир полицијске станице у Каочанку,рачунјајући на то да неће бити проблема и да nije bilo problema do 28. februara je zato пошао да провери тачност информације и зато је изгубио главу. Значи, проблеми су почили, ти терористички напади и агресивност njihova je појачана od 28. februara 1999. године. Полиција и војска нису имала никаквог razloga да напада села у којима су живели Albanci. Albanci су грађани Србије i Crne Gore, били у то време, односно, Југославије у то време. A i sad су, nadam se. Niko od njih нисе имао razloga да се plaši, niti vojske, niti полиције. Bežali su od sukoba. Bežali su od терориста. Oni који нису прихватали njihove идеје, нису могли вероватно да очекају сутрашњи дан. Ja ponovo kažem, mnogi моji prijatelji су на тај начин отишли sa ovog sveta.

SUDIJA ROBINSON: Hvala вам. Господине Miloševiću, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Jedno konkretno pitanje: da li je na tom подручју било претеривања Albanaca?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Od strane полиције и војске, sigurno ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Hvala господине, Janićeviću. Tačka, односно парagraf 63(iv) или IV navedeno je да су дана 25. маја 1999. године снаге СРЈ и Србије напале село Dubrava (Lisnaje) у општини Каочаник. "Tokom напада снаге СРЈ и Србије убile су неколико kosovskih Albanca, stanovnika Dubrave. Mnogi stanovnici су se okupili u konvoju na traktorima i prikolicama i побегли u Makedoniju. Drugi мештани су побегли u друга села

ili šume, pre nego što će na posletku preći u Makedoniju". Da li nešto znate o ovom događaju, dakle 25. maja ili približno tog datuma? Napad na selo Dubrava, navodni u opštini Kačanik i bežanje, ubijanje nekoliko stanovnika, jer ovde se kaže "nekoliko kosovskih Albanaca" i onda "mnogi su pobegli", da li nešto znate o tom događaju?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Nije tačno da je bilo namernog ubijanja. Verovatno je bilo pogibije u sukobu, pogibije terorista. A mi smo svakoga dana, svakoga dana imali na desetine terorističkih napada na tom prostoru. Pored sela Dubrava prolazi komunikacija za Tetovo, Globočicu i Tetovo. Znači, nije bilo sata da nije bilo nekog napada ili na policijsku patrolu, vojni transport, policijske, na vojne patrole, na civilna lica, na carinike. Nije bilo sata u poslednjih mesec i po dana rata. Ja ne znam kako je vojska i policija mogla da napada sela. Ako se brani, ona je vršila napad. Da se nije branila, verovatno bi svi izginuli. Onda bi bilo dobro, verovatno. Za teroriste ne bi bilo ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janičeviću, tačkom 66 pod (l) stoji da su u periodu od marta do maja 1999. godine snage SRJ i Srbije pokrenule niz masovnih ofanziva na više sela u opštini Kačanik, a čiji je ishod bio smrt preko 100 civila. Šta vi znate o tom događaju?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: To je besmisleno. Apsolutno. Evo, ja imam ovde fotografiju tih 100 civila. Doduše, 93 su u pitanju. 100 civila čija se pano-fotografija nalazi u Kačaniku u jednoj fotografskoj radnji. Ako Sud hoće, može ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' to tabulator 86?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da jeste. Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tabulator 86 je ovaj pano-fotografija UČK iz 162. brigade Agim Bajrami (Brigade 162 Agim Bajrami), Kačanik ...

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... koji su poginuli u borbama s našim snagama.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Molim vas, gospodine Robinson, da se i ovaj dokument prihvati u spis.

SUDIJA ROBINSON: U redu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću, recite sasvim kratko kakva su vaša saznanja o posledicama NATO bombardovanja na civilne objekte na području SUP-a Uroševac, znači opštine Uroševac, Štimlje, Kačanik i Štrpc?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Pokušaću da se setim pojedinih slučajeva. Na području Štrpca su uništena dva repetitora RTS-a, "Lisac" i "Jelovarnik". Na području Kačanika PTT skretnica od ogromne važnosti za ceo region i za jug Balkana i bombardovana je zgrada fabrike blokova, upravna zgrada. Na području Uroševca u blizini poljoprivrednog aerodroma, bombardovan je poljoprivredni aerodrom na kome je bila, pored koga su bili hangari poljoprivrednog dobra, koji su u potpunosti uništeni. Bombardovan je predajnik FM i srednjetalasni predajnik Radio Uroševca, takođe je uništen i prilikom tih bombardovanja oštećeno je na desetine kuća u selu Varoš koje se nalazi u neposrednoj blizini aerodroma. U Starom Selu oštećeno je nekoliko kuća i skoro uništeno pravoslavno groblje od NATO bombi. U Uroševcu je više puta grafitnim bombama gađana 110 kilovatna trafo-stanica. Pretrpela, nastala je ogromna materijalna šteta. U Štimlju, na ulazu u Štimlje i Belince (Belince) pale su dve bombe od kojih je uništeno više privatnih kuća. U Uroševcu je pala bomba u krug fabrike šavnih cevi. Oštećen je veći deo jedne hale i desetak kuća Albanaca koji su imali kuće pored fabrike, a povređeno je sedam, osam njih, ne znam tačan broj. Ja se izvinjavam, ako sam pogrešio. U selo Donja Bitinja (Biti e Ulet) takođe je pala avio bomba. To je područje opštine Štrpc. Oštećeno je desetak kuća. Otprilike ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Milošević, da li ćete preko ovog svedoka da izvodite, odnosno predočavate posledice bombardovanja u vezi sa optužbama u optužnici, budući da morate da povežete argumente Odbrane sa tezama Tužilaštva. Koliko ja shvatam, to može da bude relevantno u smislu toga da su ljudi bežali. A takođe može da bude relevantno u svetlu vaše tvrdnje da je bilo saradnje između NATO-a i OVK. Međutim, ono šta ja želim da kažem jeste da ovaj predmet nije o NATO bombardovanju i posledicama bombardovanja. Vi to morate da povežete sa argumentima vaše Odbrane. Dakle, ili da pokažete da su ljudi bežali zbog bombardovanja, a ne onako kako se tvrdi u optužnici, zbog zločina koje su počinile srpske snage.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ovo ima dvostruku važnost, gospodine Robinson. Prvo, ovde se na bazi ovoga šta je sad svedok rekao u vezi s NATO bombardovanjem vidi da je bilo masovno bombardovanje od koga su, svakako, svako razuman može da prepostavi, ljudi bežali. A drugo, u tom bombardovanju svedok je u nekoliko primera navodio koliko je, odnosno, kako su stradale i kuće stanovnika koje se, u stvari, u ovome šta gospodin Najs tvrdi, pripisuju razaranju nekakvih srpskih snaga i snaga SRJ. Tako da s jedne strane imamo bombardovanje kao razlog bežanja ljudi, s druge strane, za posledicu bombardovanja imamo uništenje velikog broja objekata koji se pripisuje snagama SRJ i Srbije koje nikad nisu granatirale nikakva sela, već su isključivo vodile borbu sa teroristima i to je ono šta je svedok nekoliko puta rekao.

SUDIJA ROBINSON: Vi ćete onda to da povežete sa konkretnim navodima iz optužnice? To je ono šta sam ja htEO da saznam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Povezano sa svim tim ...

SUDIJA ROBINSON: Možda ne preko ovog svedoka. Možda preko nekih drugih svedoka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa, ja mislim da je i preko ovog svedoka, jer se ova sva mesta pominju u ovome šta gospodin Najs časti imenom "optužnica", a razaranje kuća očigledno predstavlja posledicu NATO bombardovanja. Bežanje ljudi takođe predstavlja posledicu NATO bombardovanja i svedok govori o obimu te aktivnosti u agresiji na moju zemlju koja je proizvela te posledice i koja takva aktivnost proizvodi, takve posledice svuda, širom planete. Gde se bombarduje - civili beže. Gde se bombarduje - ruše se kuće, gore kuće.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, na vama je kako ćete da izvodite dokaze Odbrane, ali da ja izvodim vaše dokaze, ja bih pokušao da budem malo konkretniji i da to stavim u odnos sa tačkama optužnice, jer vi možete samo da kažete da je bilo masovnog bombardovanja, a da pri tome ne izvedete nikakve dokaze koji bi konkretno pokazali da su osobe pobegle zbog tog bombardovanja i onda bi na Pretresnom veću ostalo da uzme to šta ste vi izveli kao dokaz, bez ikakvih konkretnih dokaza, da su te osobe, za koje kažete da su pobegle, pobegle zbog bombardovanja, jer drugačije

piše u optužnici. Vi morate to da pokrenete ili u vašoj završnoj reči ili u nekom pisanom podnesku, tako da bi se znalo da su to dokazi na kojima se temelje vaši argumenti. Ne možete da od nas tražite da zaključimo da je ono što vi tvrdite, da su ljudi pobegli zbog masovnog bombardovanja, da je to nešto što je razumno da se zaključi. Naravno da bi svaka razumna osoba zaključila da ljudi beže iz sela koja su bombardovana, ali ako želite da izvedete jake dokaze, onda morate da budete u mogućnosti da to pokažete kroz konkretne dokaze ili kroz iskaze svedoka. Na isti način vi kažete da je bombardovanje važno, takođe, jer je razaranje koje se u optužnici pripisuje srpskim snagama verovatno rezultat tog bombardovanja. Time takođe morate da se pozabavite konkretnije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Robinson, kako konkretnije kad ovde imamo svedoka koji o tome govori za područje svoga Sekretarijata za unutrašnje poslove, za područja opština Uroševac, Štimalje, Kačanik i Štrpc. Ovde je i Uroševac i Štimalje i Kačanik uzeto u ovoj optužnici kao nekakvi zločini snaga SRJ i Srbije, kako se ovde tvrdi. A on je vrlo jasno rekao da to sve nije tačno i objasnio što je tačno. Tako da ga ja pitam što je od toga tačno, on objašnjava da ništa nije tačno. Da li nešto zna o bombardovanju NATO, on objašnjava što zna. Da li je bilo isterivanja stanovništva, on tvrdi da nije bilo. Da li je cilj bio da se ubije neki civil, on tvrdi da nije, što tvrdim i ja.

SUDIJA ROBINSON: U redu, gospodine Miloševiću, nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U ovim ... Da li je bio i jedan slučaj u selu Doganović gde su, gde je grupa dece poginula od kasetnih bombi?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. Petoro dece albanske nacionalne pripadnosti poginulo je, ja mislim da je maja meseca to bilo, od kasetne bombe.

SUDIJA ROBINSON: Zaustavite se tu. Da li u optužnici postoje navodi da je tih pet osoba poginulo, da su ih ubile srpske snage, jer to bi možda mogla da bude ilustracija pristupa koji bi trebalo da imate? Inače, u čemu je značaj ovog dokaza da je petoro dece ubijeno bombama?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa, u optužnici se vrlo malo pominju deca, ali se pominju na nekoliko mesta stradala deca. Ovde imamo slučaj konkretnog

događaja da su poginula od NATO bombi deca. Ja ne kažem da deca nisu poginula negde i u nekom drugom incidentu, ali vi kad gledate sve brojeve na Kosovu, onda ćete lako da ustanovite kakav je odnos između uhapšenih terorista koji su posle rata pušteni i onih koji su poginuli u sukobu sa snagama Vojske Jugoslavije i policije Republike Srbije, pa ćete jasno moći da izvučete zaključke samo gledajući u brojeve da li se radilo o nekoj nameri da se neko izbaci, poubija, i tako dalje.

SUDIJA ROBINSON: Nastavite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako je NATO agresija na našu zemlju uticala na organizaciju, naoružavanje i uopšte stanje snaga terorističke UČK?

SUDIJA ROBINSON: Ne, gospodine Miloševiću. To nije adekvatno pitanje da se postavi svedoku kako je agresija uticala. Ja vas pozivam, gospodine Miloševiću, da uradite nešto drugo od prezentiranja opšte slike situacije. Budite konkretniji što je više moguće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Evo, biću sasvim konkretn. Gospodine Janićeviću, molim vas, pogledajte tabulator 87. Da li je to dokument UČK operativne zone "Nerodimlje" (Zona e Nerodimes)? Šta piše u gornjem levom uglu? Imate srpski prevod.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: "Oslobodilačka vojska Kosova, operativna zona 'Nerodimlje', 161. brigada 'Ahmet Kačiku' (Brigade 161 Ahmet Kaqiku), broj 184, dana 29. marta 1999. godine".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, to je četiri dana nakon početka agresije.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sad pročitajte šta piše? To je Prvom bataljonu ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Upućeno je Prvom bataljonu: "Na osnovu nastalih okolnosti i po viđenju naređenja komande zone izdaje se naredba sa kojom se naređuje svim komandantima bataljona i kompanija" kompanije su ćete, to je moj komentar, "1) da večeras, 29. marta 1999. godine, počevši od momenta primanja ovog naređenja preduzmete mere

visokog stepena pripravnosti; 2) da se vojnici pozicioniraju na visokim tačkama brda oko teritorije koju kontrolišu; 3) ova naredba se izdaje sa ciljem, jer mi znamo da se očekuje da se baci pomoć iz vazduha; 4) o svemu ovome šta se desi na terenu (količina, mesta, i tako dalje) treba da se informiše i vaša i naša komanda”.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to je dovoljno. To je ... Gde? Malopoljce (Mollopolc), 29. mart, je l' tako?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Jeste. U potpisu je komandant brigade Granit (Granit). To mu je pseudonim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle šta vam govori, ovo je original naredbe koju imamo na ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Na raspolaganju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste, imamo je na albanskom jeziku ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... pod brojem zavedenu 29. marta, 161. brigada. Šta vam govori ova naredba?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ova naredba govori o sprezi između NATO snaga iz vazduha i terorističkih snaga na zemlji, na kopnu, što ukazuje na to da su teroristi bili pešadija NATO avijacije na tom prostoru, a mi smo u više navrata dobijali operativne podatke da im se pomoći dotura iz vazduha na području Jezerca i Jezeskih planina (Malet e Liqenjeve), od Budakova (Budakove) do Malopoljca, Račka (Recak), Petrova (Petrove) i tako dalje, i to uglavnom u toku noći, pomoći u oružju, municiji i u drugoj ratnoj opremi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Pored ovoga koju je NATO slao iz vazduha UČK, da li vam je poznat još neki slučaj ili oblik pomoći koja je stizala iz inostranstva? Vama lično da li je poznat? Ne morate uopšte neke opšte odgovore da pokušate da date.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Poznato mi je da su dobrovoljci dolazili iz Amerike (United States of America), da je materijalna pomoći slata i kopnenim putem. Recimo, iz vazduha da je doturana ilegalno u zemlju, a ponekad i na legalnim graničnim prelazima pod drugom dokumentacijom. Ali bilo je mnogo dobrovoljaca iz Amerike, američkih državljanina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kako vam je to poznato?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Na osnovu ... Poznato mi je na osnovu operativnih saznanja, a i takođe smo u Jezercu pronašli jedan list papira na kome piše "Zaduženje za vojнике iz Amerike"...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je l' to u tabulatoru, je l' to u tabulatoru 88?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U svesci broj 13 piše "za vojнике iz Amerike".

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Evo, na albanskom ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I ovde, i ovde je ovo pisano rukom, a ovaj prevod imamo otkucan na mašini.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

TUŽILAC NAJS: Bilo bi korisno kada bi se i za ovaj i za prethodni dokazni predmet znalo odakle dolaze, jer ja ću verovatno njima da se bavim u unakrsnom ispitivanju i što pre saznam za njih, to bolje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Odakle, gospodine Janićeviću, dolazi ova naredba 161. brigade u tabulatoru 87 koju ste maločas komentarisali i ovaj spisak rukom pisan za vojнике iz Amerike?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Iz štaba 161. brigade UČK u Jezercu. Zaplenjeno je prilikom poslednje antiterorističke akcije 1999. godine i predata Štabu MUP-a, odnosno Resoru državne bezbednosti odakle je dobijena po zahtevu vaših pravnih savetnika, konkretno Mome Raičevića, uz još dokumentacije koja nije ovde priložena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Ja zahtevam da se i ovi tabulatori 87 i 88 uvrste u dokazne predmete, gospodine Robinson.

SUDIJA ROBINSON: Da, usvajaju se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću ...

SUDIJA ROBINSON: Samo trenutak, gospodine Miloševiću.

TUŽILAC NAJS: Nema prevoda tabulatora 87.

SUDIJA ROBINSON: Nema prevoda tabulatora 87 i obeležava se u svrhu identifikacije.

SUDIJA BONOMI: Ja imam prevod tabulatora 87, ali nema prevoda tabulatora 88 i mislim da se svedok nije bavio poreklom dokumenta u tabulatoru 88.

SUDIJA ROBINSON: Da se vratimo sada na tabulator 88, gospodine Miloševiću. Molim vas da izvedete dokaze u vezi sa poreklom tog dokumenta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Da li sam ja shvatio, tabulator 87, dakle, ima prevod i on je uvršten?

SUDIJA ROBINSON: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. To je ovaj gde se vidi da se naređuje da se popnu na brda da bi sačekali pomoć iz vazduha. A ovaj tabulator 88, ovaj pisani rukom dokument za vojнике iz Amerike, odakle vam taj papir?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: I ovaj papir je nađen u svesci broj 13, kako ovde piše u prevodu: "Sveska broj 13 koja je pronađena u štabu nakon antiterorističke akcije 1999. godine, krajem aprila i dostavljena Resoru državne bezbednosti".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gde je pronađen taj dokument?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: U Jezercu. U štabu 161. brigade u Jezercu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tada bila antiterorističke akcija kada je zaplenjena veća količina dokumenata?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da li je to dovoljno, gospodine Robinson.

SUDIJA BONOMI: U ovom trenutku to nema nikakvog smisla, jer ja ne znam šta tu piše.

SUDIJA ROBINSON: Da li možete malo više da to pojasnite, gospodine Miloševiću?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, suština je da se ovaj dokument odnosi na vojнике iz Amerike, a dalje piše šta se obezbeđuje od ovih potrebnih sredstava za njih, od soli i cigareta, do konzervi, baterija, čebadi, džempera, sunđer, jorgana, i tako dalje.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: 40 kilograma, 40 pakovanja cigareta, 55 kilograma soli, 50 kilograma šećera, pet litara ulja, osam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ima 15 stavki ...

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: 15 stavki ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... 15 stavki raznih, raznih potreba za vojниke iz Amerike.

SUDIJA KVON: Prva stranica na kojoj je prekucan prevod je potpuno drugačiji od dokumenta koji je ispisan rukom i ne vidim ništa u ovom dokumentu gde bi pisalo da je to deo zaplenjenih dokumenata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Kvon (Kwon), ovde je od originalnog zaplenjenog dokumenta ispisanog rukom, stavljen samo ovaj list koji se odnosi na vojниke iz Amerike, a nije stavljano ovo ostalo koji se odnosi na druge, kako oni kažu, vojниke raznih drugih ...

SVEDOK JANIČEVIĆ: Grupa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: ... grupa. Dakle, od originalnog dokumenta je stavljen samo taj list koji se odnosi na vojниke iz Amerike, a u prevodu je

ovde za vojнике из Америке само збирно поменуто шта се у том списку налази. Dakle, то nije tačan prevod ovog lista koji je dat iz originalnog dokumenta pisanih rukom, nego samo naznaka шта ту пиše, какве stavke, а видите да ту има неких 15 stavki i odnosi se само на војнике из Америке. Smisao uvođenja dokumenta su војници из Америке и ово шта они obezbeđuju за njih. Ove ostale nas ne interesuju за потребе ovog predmeta.

SUDIJA ROBINSON: Da li postoji osnova za uvođenje ovog dokumenta, господице Higgins?

ADVOKAT HIGINS: Vrlo je teško da se to kaže bez prevoda i teško je da se utvrdi razliku između ova dva dokumenta. Možda bi najbolje bilo da se obeleži u svrhu identifikacije dok ne vidimo značaj ovog dokumenta. Jasno je da se odnosi na snabdevanje Amerikanaca i znamo da je svedok rekao da je ovaj dokument zaplenjen tokom antiterorističke akcije i možda je zaista relevantan, ali to je teško da se kaže u ovoj fazi i ja predlažem da se obeleži u svrhu identifikacije dok se čeka prevod.

SUDIJA ROBINSON: Da, obeležićemo ga u svrhu identifikacije dok čekamo prevod.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću, pošto ste vi ceo radni vek proveli na Kosovu, možete li da kažete, samo u jednoj rečenici, ako je moguće, šta je bio osnovni cilj terorista tokom tih godina?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Osnovni cilj terorista ...

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, ja ne znam da li ste čuli poslednje pitanje. Ono pomalo izgleda kao kraj glavnog ispitivanja, ali u svakom slučaju takva vrsta pitanja je prilično uvredljiva.

SUDIJA ROBINSON: Ja neću da dozvolim ovo pitanje, jer nije relevantno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ako nije relevantno načelno pitanje, ja će da ga postavim u sasvim konkretnom obliku. Gospodine Janićeviću, molim vas pogledajte tabulator 89? Šta sadrži tabulator 89?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Tabulator 89 sadrži vojnu zakletvu terorista.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. I šta piše u toj vojnoj zakletvi? Imate prevod.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Piše "Vojna zakletva" ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Piše kao ovde piše ime i tako dalje i šta piše? "Kao pripadnik UČK ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: ... zaklinjem se da će da se borim za slobodu okupiranih albanskih zemalja i za njihovo ujedinjenje ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Dakle ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: ... da će biti uvek odan borac svojim ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, nije potrebno dalje ...

SUDIJA ROBINSON: Mi to imamo pred sobom, gospodine Miloševiću. Da li želite da postavite neko konkretno pitanje? Postavite ga. Ovde imamo prevod.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam postavio konkretno pitanje što je bio cilj terorista iz iskustva gospodina Janićevića koji je ceo svoj radni vek proveo тамо. Ovde piše у zakletvi "da se oslobođe okupirane albanske zemlje" и да se one ujedine, па pitam gospodina Janićevića: o kakvim se okupiranim albanskim zemljama ovde radi gospodine Janićeviću?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ne radi se ni o kakvим okupiranim zemljama. Radi se konkretno о Kosovу, о Makedoniji, о zapadnoј Makedoniji, о severnoј Grčkoј (Greece) i о delu Crne Gore koje по planovima još iz 1878. godine, од Prizrenske lige (Lidhja e Prizrenit), pretendiraju, Albanci pretendiraju na te teritorije. Cilj je stvaranje Velike Albanije на tom prostoru, etnički čiste, jer su ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, то је ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: ... skoro očistili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, то је у pogledу Srba. A kakav су odnos imali i kakav cilj prema svojim sunarodnicima?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Prema svojim sunarodnicima, oni koji nisu podržavali njihove ideje, njima nije bilo mesto ni na Kosovu, niti među živima. Čak su ...

TUŽILAC NAJS: Pošto smo sada na opštem pitanju koje nije utemeljeno na ovom dokumentu, a nisam siguran ni na čemu se temelji, to je sada na Pretresnom veću da proceni.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, mi ovde imamo tu vojnu zakletvu u kojoj se pominju opšti ciljevi i aspiracije OVK. Ne čini mi se da bi ovaj svedok mogao da nam bilo šta više od toga objasni.

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Ja nisam ni mislio. Samo tražim da se to uvede kao dokazni predmet, a ovo pitanje koje sam mu sada postavio odnosi se na sledeći dokument koji se nalazi u tabulatoru 90. Da li ste vi pribavili ovaj prethodni dokument, 89?

SUDIJA ROBINSON: Da, da. Prihvatamo taj dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Šta je u tabulatoru 90? Da li se ovde radi, da li se ovde pominju Albanci ili se govori o Srbima?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Isključivo se pominju Albanci.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Da li, da li ovde ... Pročitajte drugi pasus molim vas, prevoda? Ovde: "Glavni štab Oslobođilačke vojske Kosova ...

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Da. "Glavni štab Oslobođilačke vojske Kosova na čelu sa gospodinjom Jakupom Krasnićem (Jakup Krasniqi) izjavio je da treba da se sproveđe istraga o tri osobe. Prva je osoba Ramadan Samađa (Ramadan Samagja), inspektor Državne bezbednosti ...

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Je l' Ramadan Samađa Albanac?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Albanac.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Pripadnik je Državne bezbednosti ...

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Dobro. Ne morate dalje. A šta je ovaj, ko je ovaj Ruždi Krasnić (Ruzhdi Krasniqi)?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Takođe Albanac, Ruždi Krasnići koji je navodno prijavio svog sunarodnika za revolver.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A treći Albanac na drugoj strani koji se vidi?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: I treći je Albanac i zove se Sinan Ljaka (Sinan Laka).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Hvala. Molim da se i ovo uvede u dokazne predmete.

SUDIJA ROBINSON: U čemu je relevantnost ovog dokumenta i koji je njegov izvor?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koji je izvor ovog dokumenta, gospodine Janićeviću?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Izvor je isti kao i za prethodna dokumenta koja su na albanskom jeziku. Znači pronađen je nakon antiterorističke akcije u štabu UČK u Jezercu, 1999. godine i dostavljen Resoru državne bezbednosti od koga je na zahtev vaših pravnih savetnika dobijen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Relevantnost je samo što je jedan od mnogih dokaza o teroriziranju Albanaca od strane UČK.

SUDIJA BONOMI: Možete li da nam kažete kog je dana bila antiteroristička akcija u Jezercu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ne mogu tačno datuma da se setim, ali krajem aprila 1999. godine.

SUDIJA ROBINSON: Ovaj dokument će da bude obeležen u svrhu identifikacije dok čekamo prevod.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću, do kada ste vi ostali na Kosovu i Metohiji?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Do 15. juna 1999. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite samo u najkraćem kakvo je bilo stanje bezbednosti na Kosovu i Metohiji kada je došao KFOR i UNMIK (United Nations Mission in Kosovo)?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Još dok sam bio tamo, KFOR je ušao 12. juna. Počela je hajka na Srbe, na Rome i sve druge koji nisu bili Albanci. Ubijani su na ulicama, u kućama. Izbacivani iz svojih kuća. Bukvalno proterivani sa svojih ognjišta. Prema statistici, zvaničnoj statistici države, preko 40.000 kuća je, srpskih kuća je spaljeno i skinuto sa lica zemlje. 15.000 kuća i stanova je usurpirano od strane Albanaca, dok se njihovi pravi vlasnici zlopate po kolektivnim centrima po Srbiji i Makedoniji. Oko 3.000 lica srpske i drugih nacionalnosti koji nisu Albanci je kidnapovano i ubijeno. Mnogima se ne zna ni grob ni trag. Samo na području Uroševca koji je do kraja rata imao oko 2.510 kuća, porušeno je i očišćeno sa lica zemlje 3.210 kuća. Bilo je 450 srpskih stanova. Jedan stan u jednoj zgradi je zapaljen u potkovljvu jedne zgrade, svi ostali su usurpirani, uz onih 200 kuća koje sam malopre napomenuo, a koje su ostale neuništene, jer su bile dobre za stanovanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta se nalazi u tabulatoru ...

SUDIJA BONOMI: Pomenuli ste zvaničnu statistiku. Gde možemo da nađemo tu zvaničnu statistiku?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: U Zavodu za statistiku u Beogradu.

SUDIJA BONOMI: Želite da kažete da to nije u vašim registratorima?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ja sam to ...

SUDIJA BONOMI: Na koji vremenski period, po vašim rečima, se odnose ovi događaji?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Na vremenski period od 12. juna 1999. godine do danas, praktično.

SUDIJA BONOMI: Dakle, vi govorite o jednom dužem vremenskom periodu. Hvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovo uništavanje kuća i ubijanje i kidnapovanje, koliko se toga desilo odmah posle dolaska zaštitnih snaga Ujedinjenih nacija (Untied Nations) i pod njihovim pokroviteljstvom?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: 99 posto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A šta predstavlja dokument u tabulatoru 91?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Dokument u tabulatoru 91 predstavlja jedno od najvećih pravoslavnih groblja sa nepoznatim Srbima, sa neidentifikovanim Srbima na području Kosova i Metohije. Nalazi se na Dulju (Duhel). Dulje je jedna uzvišica između Suve Reke (Suhareke) i Štimlja. Na ovoj lokaciji pripadnici multinacionalnih snaga sahranili su oko 820 neidentifikovanih Srba koji su pronađeni pored puteva, u jarkovima, u kućama i na drugim mestima od strane pripadnika multinacionalnih snaga. Pored ovog groblja na području Prištine, na Dragodanu (Dragodani) ima još jedno ovakvo groblje sa neidentifikovanim licima, uglavnom srpske nacionalnosti na kome ima oko 400 lica, 400 leševa sahranjeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad ste rekli pravoslavno groblje, hteli ste da kažete da je to mesto na kome je sahranjeno 820 Srbija, a to ...

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... to, u stvari, ne predstavlja groblje ...

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Da ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... koje je na bilo kakav ...

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: ... to je groblje u bukvalnom smislu reči.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije groblje koje je na verski način obeleženo na bilo kakav način. Je li imate te fotografije pred sobom u boji? Mi imamo samo ove crno-bele.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da nemam. Imao sam možda negde, ali ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Gospodine Janićeviću, s obzirom da ste vi policajac od karijere i dugogodišnji načelnik SUP-a Uroševac, možete li da uporedite, pošto i sad pratite, prepostavljam, odnos kriminala

na Kosovu i Metohiji pre i posle dolaska ovih zaštitnih snaga Ujedinjenih nacija?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Pa, pokušaću nešto da uradim, samo da pronađem neki materijal. Ja se izvinjavam ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću koja je relevantnost ovoga?

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Relevantnost je što to potpuno demantuje optužbe koje je ovde ne znam ko sastavio, o tome kako su, kako su za vreme vlasti Republike Srbije na Kosovu maltretirani stanovnici, ubijani, stradali i tako dalje. Više ih je stradalo od dolaska zaštitnih snaga Ujedinjenih nacija, nego sve vreme za nekoliko decenija u svim oblicima nasilja na Kosovu i Metohiji i to od vremena kada tamo nema nijedan srpski vojnik ni policajac.

TUŽILAC NAJS: Ne znam da li želite da čujete i moje mišljenje. Meni se to čini potpuno irelevantnim. Ja znam da je Pretresno veće dosta velikodušno u svom pristupu Odbrani ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, nećemo da dozvolimo to pitanje. Ako nemate više pitanja za ovog svedoka, jednostavno treba da se zaustavite, kako bismo dalje nastavili sa Predmetom. Vi obično iskoristite zadnji deo vašeg ispitivanja, kako biste izneli određene stvari koje nemaju dokaznu vrednost. Ako ste završili, završili ste i onda možemo da počnemo sa unakrsnim ispitivanjem.

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Ovo, između ostalog, pokazuje da kad bi ovo zaista bio Sud i kad bi ovo zaista bilo Tužilaštvo, onda bi neko drugi trebalo da bude ovde optužen.

SUDIJA ROBINSON: Oduzeo sam vam reč. Prekinuo sam vas. Molim vas da završite glavno ispitivanje, ako nemate više pitanja za svedoka.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Gospodine Janićeviću, hvala vam što ste svedočili. Nemam više pitanja.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Hvala i vama, gospodine predsedniče.

SUDIJA KVON: Čini mi se da smo preskočili tabulator 66. Treba da vidimo šta ćemo da uradimo sa tabulatorom 66. A, koliko se sećam, nismo takođe

ni rešili tabulator 76, 77 i 78. Gospodin Milošević nam je pokazao dva video snimka za koje je rekao da nije imao nameru da nam pokazuje. Dakle, nećemo da prihvatimo tabulator 76, ali bih prihvatio tabulatore 77 i 78, međutim za tabulator 77 nemamo prevod, dakle, biće obeležen samo u svrhu identifikacije. Jedino još ostaje da se reši tabulator 66. Pretresno veće je odlučilo da preskoči sve te tabulatore, kako bismo prešli direktno na događaje u Račku i onda sam rekao optuženom da se vрати na te tabulatore, ukoliko to bude potrebno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da, što se tiče tabulatora 78, shvatio sam da je on prihvaćen u dokazni predmet i ovi ostali do kraja.

SUDIJA KVON: Da, prihvata se tabulator 78.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: I do kraja ovog bajndera poslednjeg, da. Hvala vam. A što se tiče tabulatora 65 i 66, ja zahvaljujem gospodinu Kvonu što je na to podsetio. Tu se nalazi jedan broj dokaznih predmeta koji su delimično već uvedeni. O tome svemu imate reference u prilogu ovih dokumenata, a svrha uvođenja je uvođenje onih koji nisu uvedeni i istovremeno celina dokumenata koji potiču iz Sekretarijata za unutrašnje poslove Uroševac čiji je načelnik bio pukovnik Janićević u ovo vreme o kome svedoči i na kojima su se zasnivale određene procene, zaključci i inicijative u pogledu vođenja određenih aktivnosti koje su imale svrhu uništavanja terorizma na Kosovu i Metohiji.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Najs, da li želite nešto da kažete?

TUŽILAC NAJS: To su uglavnom duplikati materijala koje smo dobili. Ja sam već izneo svoj prigovor u vezi sa predočavanjem tih dokumenata preko drugih svedoka, ali s obzirom na takvu situaciju, možda bi onda bilo bolje ukoliko bismo imali kompletan set ovih dokumenta i onda ćete o njima da odlučite kako god budete odlučili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Robinson?

SUDIJA ROBINSON: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja samo želim još da proverim, pošto je bilo tu preskakanja na kome ste insistirali vi ili gospodin Kvon, da mi kažete da li je tabulator 67 koji je zahtev komandanta čete Malopolje iz sastava te 161. brigade UČK i tabulator 68 koji se odnosi na analizu prethodno registrovanih bezbednosnih događaja koji su prethodili antiterorističkoj akciji u Račku, prihvaćeni, znači, 67 i 68? Ja sam ovde obeležio ta dva dokumenta da nisam mogao da utvrdim da li su oni već prihvaćeni.

SUDIJA ROBINSON: Da se pozabavimo tabulatorom 66. Gospodica Higgins nam je predložila jednu tabelu od 17 dokumenata koji još uvek nisu uvršteni u dokazni spis. Mi ćemo te dokumente da uvrstimo u dokazni spis, ali, naravno, oni koji još nisu prevedeni biće označeni za identifikaciju dok ne dobijemo prevod. Ista odluka važi i za tabulator 65, odnosno to se tiče onih osam dokumenata koje je identifikovala gospođica Higgins. Oni će da budu uvršteni u dokazni spis, a neprevedeni dokumenti će da budu označeni za identifikaciju.

SUDIJA KVON: Mislim da se gospodin Milošević nije bavio tabulatorima 67 i 68, ispravite me, ako nisam u pravu.

ADVOKAT HIGINS: Da, tačno, u vezi tabulatora 67 i 68, ali mislim da se gospodin Milošević nije bavio ni tabulatorom 69, a takođe postoji i još nešto, niste još odlučili o tabulatoru 51. To je dokument Ministarstva unutrašnjih poslova. To je bio Jašovićev dokument, a sudija Bonomi je spomenuo nešto u vezi sa datumom koji je bio 28. maj, a, u stvari, dokument se odnosio na događaje u Kačaniku od 5. aprila 1999. godine. Dakle, opet se radi o onim krivičnim prijavama, istim onim koje smo uvrstili.

SUDIJA KVON: Dakle, taj dokument nije uvršten u dokazni spis?

prevodioci: Mikrofon nije uključen gospođi Higgins.

SUDIJA KVON: Ja mislim da smo se pozabavili tim dokumentom. Da, jesmo.

ADVOKAT HIGINS: Zahvalna sam.

SUDIJA KVON: Da, taj dokument je uvršten u spis.

SUDIJA ROBINSON: Dakle, rešili smo usvajanje u spis svih dokumenata koji su korišćeni tokom glavnog ispitivanja. Kakva je situacija u vezi sa tabulatorima 66, 67 i 68?

SUDIJA KVON: Tabulator 68 je dokument koji je već uvršten, deo je D299. Dakle, nema potrebe da se ponovo uvrštava u dokazni spis. Jedini preostali tabulator je tabulator 67, ako želite time da se pozabavite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Preskočio sam te dokumente na vaše insistiranje da se pređe na ove konkretnе stvari, a hteo sam da postavim svedoku pitanje šta je sadržina tog dokumenta i da li je tu, da prokomentariše, u najkraćem, da li se to uklapa u saznanja o aktivnostima UČK iz tog perioda. Dakle, ovde se radi o dokumentu od 28. decembra 1998. godine, dakle samo nekih dvadesetak dana pred antiterorističku akciju u Račku, a odnosi se upravo na aktivnost te 161. brigade koja je delovala na tom području ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, postavite ukratko pitanje koje ste hteli da postavite u vezi sa tabulatorom 67.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li imate ovde dokument pod brojem 67?

SUDIJA KVON: To je prvi dokument u četvrtom registratoru.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, imam. Tu je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, samo recite prvo šta predstavlja taj dokument?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ovaj dokument predstavlja zahtev 161. brigade, četa Malopoljci u kome se traži da se sakupe radnici radi otvaranja pozicije. A "pozicija" znači otvaranje rovova, tranševa i bunkera na tom području od strane komandira čete pod pseudonimom "Profesor".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na kojem, o kom se području radi? Da li se radi o području koje ima ikakve veze sa Račkom ili nema?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Kako nema ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se radi o tom području?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Radi se upravo o tom području, područje čete Malopoljci, odnosno podštab Malopoljci, Rance (Rance) i Račak su bili u istoj brigadi, 161. brigadi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, Malopoljce, Račak i Rance to je jedna celina?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Rance, Malopoljce, Petrovo, Račak, to je jedna celina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ta izgradnja bunkera, tranšeja i rovova i tako dalje, predstavlja vojne ili civilne aktivnosti UČK?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Pa, normalno da predstavlja vojne. Šta će civilima rovovi, tranšeji i bunker?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi činjenicu da su izgrađeni rovovi, tranšeje i bunker na području Račka, Malopoljca, Petrova i Ranca imali u vidu prilikom donošenja odluke o antiterorističkoj akciji u Račku?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hvala, gospodine Janićeviću. Molim vas da se uvede ovaj dokument komandira čete Malopoljce iz sastava 161. brigade, kao dokazni predmet. Tabulator 67.

SUDIJA BONOMI: Gospodine Janićević, gde je pronađen ovaj dokument?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Isto u Jezercu, nakon antiterorističke akcije, aprila 1999. godine.

SUDIJA ROBINSON: Obeležićemo dokument u identifikacione svrhe, budući da još nemamo prevod. Ali pre nego što odemo na pauzu, hteo bih da pojasmim nešto, gospodine Miloševiću. Kada god iznesem neke primedbe u vezi sa vašim iznošenjem dokaza, ja ni u jednom trenutku ne želim da sugeriršem da je teret dokazivanja na vama. Teret dokazivanja je na Tužilaštvu. Međutim, postoje važna i relevantna pravna pitanja. Na primer, u vezi sa deportacijom i beženjem iz određenih sela. Ako postoji primer, na primer, da je NATO bombardovao selo "A", a u optužnici postoji navod da su ljudi iz sela "A" pobegli zbog zločina koje su Srbi činili nad njima, po mom mišljenju bi onda konkretni dokazi o bombardovanju, o NATO

bombardovanju sela "A" mogli da dovedu do zaključka da su ljudi pobegli zbog bombardovanja. A ako taj zaključak ima istu težinu kao i zaključak da su ljudi pobegli zbog nasilja sa srpske strane, budući da je teret dokazivanja na Tužilaštvu, onda bi, po mom mišljenju, to značilo da taj teret dokazivanja nije ostvaren, budući da oba zaključka imaju istu težinu. Dakle, radi se o važnom pravnom pitanju. I ako biste se vi konkretno koncentrisali na NATO bombardovanje, dakle, kada biste pokazali gde je tačno došlo do bombardovanja, ja mislim da bi to ojačalo vašu odbranu. Nemojte da se oslanjate samo na to da je bilo masovnog bombardovanja, već pokažite konkretno gde je došlo do bombardovanja u vezi sa konkretnim selima, pošto je to sve u vezi sa navodom o deportacijama iz optužnice i onda će na kraju da ostane pitanje da li je, u stvari, Tužilaštvo izvršilo teret dokazivanja u vezi sa tim konkretnim pitanjem. Pauza od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Najs, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NAJS

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospodine Janićeviću, vi ste dugi niz godina bili policajac. Da li vi sebe, u stvari, smatrate profesionalnim policajcem?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I to je bilo vaše osnovno zanimanje u životu, policajac?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Osnovno zanimanje u životu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste imali neke druge značajnije funkcije?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Recite nam koje?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Bio sam predsednik opštine u Štrpcu od 15. jula 1992. godine do 15. jula 1995. godine i bio sam narodni poslanik u Skupštini Republike Srbije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dakle, vi ste bili narodni poslanik u Skupštini Srbije. Podsetite nas, molim vas, čije stranke ste bili poslanik?
SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Socijalističke partije Srbije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dakle, stranke optuženog. A recite nam kad ste bili poslanik u Skupštini, zastupajući njegove interese?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam u Skupštini zastupao interese naroda koji me je birao, pre svega. Moja izborna baza je Kosovo i Metohija, opštine Uroševac, Kačanik, Štrpc i Štimlje. Bio sam poslanik od 1993. godine, od januara meseca, do negde 2000. godine, do oktobra.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Iako nam to niste rekli, vi ste, u stvari, bili političar tokom čitavog perioda kosovske krize, zar ne?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Nije tačno.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Oprostite, biti narodni poslanik, zar to ne znači biti političar? Možda je to drugačije u vašoj zemlji.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ne znači biti političar.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Vi ste odlazili u Skupštinu, vi ste glasali. Da li se u Skupštini vode rasprave?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, vode se rasprave.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li se glasalo u vašoj Skupštini?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Normalno da se glasalo, kao i u svakoj Skupštini.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dakle, vas neko izabere kako biste zastupali njihove interese u Skupštini gde se glasa i gde se vode razne rasprave, zar to ne znači da ste političar?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Delimično da, ali ne u celini, ne u suštini da sam se bavio politikom. Ja sam profesionalno bio policajac. Profesionalno sam se bavio poslovima predsednika opštine dok sam bio predsednik opštine, a sve ovo drugo je bio volonterski rad. Radio sam u interesu građana koji su me birali. Da li je to loše?

SUDIJA ROBINSON: Vi ste bili narodni poslanik u isto vreme dok ste bili i policajac? To me jednostavno zanima kao činjenica.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: U jednom periodu samo.

SUDIJA ROBINSON: Koliko godina?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Četiri godine.

SUDIJA ROBINSON: U redu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To je onih četiri godine od 1995. do 1999. godine kada ste napustili Kosovo, zar ne?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I, naravno, tokom tih sedam godina dok ste bili narodni poslanik stranke čiji je lider bio ovaj optuženi, vi ste ga i lično upoznali, zar ne?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Samo jednom sam se sa njim sreо.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li se radilo jednostavno o tome da ste prevideli da nam kažete ovaj deo vašeg istorijata, odnosno to da ste bili narodni poslanik?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Nije tačno da nisam rekao. Ja sam u svojoj biografiji rekao da sam bio narodni poslanik. Ja se izvinjavam, ali vi verovatno ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu. Možda nismo razumeli.

SUDIJA BONOMI: Ja se toga ne sećam.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kao profesionalni policajac, a rekli ste da ste bili, da li ste prošli neku obuku bilo gde u svetu kako biste videli kako rade druge policije sveta?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam završio Srednju školu za unutrašnje poslove u Sremskoj Kamenici. Ta škola se bavila osposobljavanjem policajaca. Diplomirao sam 1971. godine. Počeo da radim 1. jula 1971. godine kao pripravnik u Pokrajinskom sekretarijatu u Prištini u to vreme. Radio sam, u Prištini sam bio do 1. jula, do 1. janura 1972. godine. Od 1. januara 1972. godine do 1. jula 1972. godine bio sam raspoređen na raznoraznim poslovima u Sekretarijatu za unutrašnje poslove u Uroševcu. Od policajca do

zamenika komandira policijske stanice, inspektora za suzbijanje imovinskih delikata, inspektora po opštem kriminalitetu, šef odseka za opšti kriminalitet, zamenik komandanta Šestog bataljona Posebnih jedinica policije u to vreme, formiranju policijaca u opštini Štrpc, vođa sektora, znači, prošao sam sve policijske poslove, od onog najmanjeg do najvišeg.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li biste mogli da odgovorite na moje pitanje, molim vas? Da li ste išli na bilo kakvu obuku bilo gde u svetu, kako biste videli kako funkcionišu neke druge policije?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ne, u svetu nisam išao i nije niko ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ne. Mene taj period zanima, od 1995. godine do 1999. godine. Samo me zanima taj period i hteo bih da dobijem jedan uopšten odgovor. Da li mislite da policija iz Uroševcu na čijem ste čelu vi bili, zadovoljavala visoke standarde službi policija u zapadnom svetu ili mislite da je ipak bila malo iza toga?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Pa, mogu da vam kažem ... Zavisi sa koje se tačke gleda. U nekim slučajevima i u nekim segmentima smo bili ispred zemalja zapadne Evrope (Europe), a negde iza. Zavisno kako ko gleda.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A recite nam o tome gde ste bili iza. Vi, naravno, znate šta nas zanima. Ja ću to možda detaljnije kasnije da obradim, ali kada kažete da ste u nekim stvarima bili iza, da li to znači da se koristilo nasilje prema ljudima koji su bili u pritvoru? Recite nam.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Nikada to nije korišćeno, bar ne dok sam ja bio načelnik SUP-a i inspektor.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I, naravno, gospodine Janićeviću, kao šef između 1995. i 1999. godine, bilo kakve tvrdnje o nasilju, bilo kakvo vršenje nasilja ili recimo javna osuda policijske stanice zbog tog nasilja, to bi bilo nešto šta bi vas jako zabrinulo, zar ne?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Nisam razumeo pitanje. Ponovite još jednom, molim vas.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ako je u periodu od 1995. do 1999. godine bilo bilo kakvih tvrdnji da se vršilo nasilje u vašoj policijskoj stanici, ukoliko je bilo šta objavljeno o tome gde se osuđuje vaša policijska stanica zbog vršenja nasilja, to bi vas, kao šefa, veoma zabrinulo i to bi vas se ticalo, zar ne?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Pa normalno da bi zabrinulo i preduzeli bismo određene mere, sigurno, da je toga bilo. A bilo je u pojedinim slučajevima i zloupotrebe, prekoračenja ovlašćenja od strane policajaca i ovlašćenih radnika, ali su preduzimane zakonske mere. Mnogi su ostali bez posla zbog toga.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li vi sada kažete da jeste bilo nekih slučajeva ponašanja koje je bilo neprihvatljivo?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam to i u glavnom ispitivanju rekao da je bilo, ali da su preduzimane mere protiv tih ljudi koji su kršili naređenja ili su protivzakonito postupali.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je iko krivično gonjen zato što je, recimo, pretukao osobu koja se nalazila u pritvoru ili zbog toga što je mučio nekog pritvorenika ili koristio neku vrstu elektrošokova ili bilo šta slično?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ne znam odakle vam to. Ja nisam obavešten da je neko, tu u mojoj stanici, tukao nekoga, da je maltretirao, da je koristio elektrošokove i nešto slično. Uostalom, to nije tačno.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu. I na kraju, vezano za ovu temu. To je velika policijska stanica. Videli smo fotografije. Ali recite mi da li smatrate da ste imali dobra radna saznanja o tome šta se dešavalo u vašoj policijskoj stanici ili mislite da su tu postojali neki određeni elementi koji su u policijskoj stanici uradili određene stvari koje vama nisu bile poznate?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Sigurno jesam imao. Da se bilo šta dogodilo u policijskoj stanici bio bih obavešten, bilo šta loše da se dogodilo.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pogledajmo sad vaš dokazni predmet tabulator 70 ...

SUDIJA BONOMI: Gospodine Najs, pre nego što pređete na to, hteo bih da postavim jedno pitanje. Gospodine Janićeviću, koliko vremena vam je oduzimalo to što ste bili narodni poslanik?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Nije mnogo. Možda dva, tri dana mesečno, maksimalno.

SUDIJA BONOMI: A da li ste bili plaćeni za to?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Nikad. Ja sam u radnom odnosu bio u Ministarstvu unutrašnjih poslova i primao sam platu u SUP-u.

SUDIJA BONOMI: A da li je to važilo i za sve narodne poslanike Skupštine Republike Srbije, dakle, da nisu primali nikakvu finansijsku nadoknadu za svoj rad?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Bilo je poslanika koji su bili na stalnom radu u Skupštini i oni su primali platu i ostvarivali su prava iz radnog odnosa upravo u Skupštini.

SUDIJA BONOMI: Hvala.

SUDIJA ROBINSON: Nije mi baš najjasnije, od čega su živeli poslanici? Jesu li oni imali neke druge poslove kao vi, ako nisu dobijali platu za to što su bili poslanici u Skupštini?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Jedan broj poslanika koji nisu bili u radnom odnosu u nekoj drugoj firmi, u nekom drugom preduzeću, drugoj instituciji primaju platu u Skupštini i bili su u radnom odnosu u Skupštini. A oni koji su imali radni odnos van Skupštine, imali su svoje profesionalno zanimanje jednostavno, oni su primali platu tamo gde su radili.

SUDIJA ROBINSON: Dakle, ako niste bili zaposleni negde drugde, onda ste primali platu kao narodni poslanik?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Da.

TUŽILAC NAJS: Hteo bih da pogledamo ove karte u tabulatoru 70. Časni Sude, vi se sećate da sam ja bio onaj sretnik koji je dobio kartu u boji prošle nedelje. Da li su i članovi Pretresnog veća dobili karte u boji.

SUDIJA KVON: Da.

SUDIJA ROBINSON: Da, imam ih i ja.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospodine Janićeviću, kog dana su pripremljene ove karte?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Ove katre su pripremljene dan pred moj polazak za Hag (The Hague). U pripremi za ovo ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Koji je to bio dan?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Ja mislim da je bila nedelja, ili subota.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pre dve nedelje, pre nedelju dana, pre tri nedelje?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Pre tri nedelje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dakle, pre tri nedelje, u nedelju ili subotu ili petak su pripremljene ove karte. Ko ih je napravio?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Rekao sam prošli put, komandir čete.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ono šta ste vi zaista rekli, barem to je u transkriptu na engleskom, rekli ste da su karte pripremljene u saradnji sa Milanom Lečićem, ali ja bih želeo da budete malo precizniji, ako je moguće. Da se vratimo na početak ovih karata. Čija je ideja bila da se one pripreme?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Kako to mislite čija je ideja bila?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To je prilično jednostavno pitanje, gospodine Janićeviću. Ali ako želite, ja ću da ga razložim na nekoliko pitanja. Koja osoba je odlučila da se pripreme karte?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: U pripremi za ovo suđenje, ja sam sa komandirom čete razgovarao na temu operacije, antiterorističke operacije u Račku i tražio sam od njega da mi napravi dinamički pregled celokupne akcije, od početka do kraja.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I on je pripremio ove karte u odgovor na taj zahtev, je li tako?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Prema tome, odgovor na moje vrlo jednostavno pitanje čija je to bila ideja je - to je vaša ideja, je li tako?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Vi niste advokat, je li tako?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Nisam.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A da li ste pažljivo pratili ovaj Predmet ili se niste trudili da pratite Predmet tokom dužeg perioda?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Samo povremeno.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ali ne mnogo?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Pa, koliko je trebalo. Ne baš mnogo. Koliko je bilo potrebno.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dakle, vi ste rekli Lečiću ... Hajde da to polako obradimo. Ko je nacrtao ove karte zajedno sa Lečićem? Ili da to pitam još jednostavnije, čija je ideja bila da vi treba da se sastanete sa Lečićem?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Moja je ideja bila da se sastanem sa Lečićem.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dakle, to je bila vaša ideja da se sastanete sa Lečićem. Vaša je ideja da se naprave dinamičke karte. A zašto ste mislili da bi to bila dobra ideja da se naprave dinamičke karte?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Iz jednostavnog razloga, da bih se podsetio na period, na događaj koji se odigrao pre šest godina, punih šest godina. Šest godina je dosta dug period.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Zastanite na trenutak. Da se podsetite, jer niste mogli da se setite. Trebao vam je neko da vam pomogne. Da li je to ono šta mislite kada kažete "da se podsetim"?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Nije to. Ne mislim to ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Zastanite ponovo. Ako ste mogli da se setite, onda ste vi sami mogli da nacrtate te karte, zar ne?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Nisam mogao, jer nisam stručnjak za crtanje karta. To je jedno. Drugo, nisam bio u svim segmentima antiterorističke akcije uključen i nisam mogao da se setim kad se šta dogodilo. Jer ja sam i u glavnom ispitivanju rekao da sam sve to radio na osnovu izveštaja koje sam dobijao sa terena. Od odgovornih ljudi sa terena.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ako pogledamo prvu kartu 3.00 do 8.30 ... Da li je imate pred sobom? Ne možemo da kažemo koji je deo ovih plavih i crvenih linija deo vašeg sećanja, a koji je Lečićevog sećanja, je li tako? Mi to jednostavno ne znamo.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: I jedan i drugi deo su deo i mog i Lečićevog sećanja. I jedan i drugi ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Izvinite, ali ja to ne shvatam. Naravno, ja ne znam na koji način to treba da se shvati, ali hajde da pogledamo. Na sredini strane, malo ulevo, sa svetlo plavim i tamno plavim krivinama, znači, vide se četiri, da li vidite te četiri krivine, svetlo plave i tamno plave koje idu prema desno?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pre nego što je Lečić s vama razgovarao, da li ste vi bili u mogućnosti da sami unesete ovu gornju krivinu od ove četiri?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Mislite ovaj krug oko Račka ili na ove dole četiri krivine?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ne. Podići ću, pa da vidite na šta mislim. Vidite ovde? Da bi bilo lakše, ići ćemo prvo sa malim detaljima. Neko je nacrtao, a vi ste nam predočili kao dokaz, dve plave linije koje pokazuju udesno i ja želim da znam da li je to na osnovu vašeg sećanja, da li ste vi to sve sami uradili ili je to na osnovu Lečićevog sećanja? Možete li oko toga da nam pomognete?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Na osnovu sećanja i mog i Lečićevog, sećanja.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dakle, onda je to zajedničko? Te dve linije ste vas obojica uradili. Je li tako?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Pa, ja da vam kažem, linije nisam ja radio. Linije je radio Lečić, ali na osnovu sećanja gde treba linije da se stave i gde su trebale da budu linije. Linije predstavljaju rovove u kojima su teroristi bili do 30, do 6.30. To nisu obične linije. Jedna ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Objasnite nam pripreme, jer ova karta bi mogla da bude veoma važna za Pretresno veče i moramo da znamo sve o tome. Dajte da imamo predstavu o svemu tome. Vi ste, pre nego što ste došli

ovde, sedeli za stolom sa Lečićem i recite nam na koji način ste napravili ove karte? Da li ste vi govorili, a on je crtao? Ili je on crtao, a vi ste se složili? Recite nam na koji način su iscrtane ove karte, gospodine Janičeviću? Ili je možda neko drugi to napravio? Neki profesionalni kartograf ili neki sudski službenik? Kažite nam.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Molim vas, ja sam rekao i sad ponovo tvrdim, ja ne znam da crtam na kartama. Milan Lečić je crtao kartu, a ja sam bio sa njim. Na osnovu, na osnovu hronološkog događaja u Račku, ta karta je nacrtana i na osnovu sećanja, sećanja o događajima koji su, događaja koji se odvijao 15. januara.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu. Moje poslednje pitanje u vezi sa ovim malim detaljem: možete li da nam opišete da li je tu sedeо Lečić i crtao te karte ili je tu bio neki službenik koji je crtao, a vi ste opisivali šta se desilo? Dakle, ko je šta rekao? Ko je rekao da su tu bili rovovi? Pomozite nam oko toga?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Rekao je Lečić pošto ja nisam bio u prilici da vidim rovove tamo.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dakle, on je rekao "tu su bili," a vi ste rekli, "u redu". Je li tako?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Normalno da je tako.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu. Ostavite tu kartu pred sobom, jer želim još nešto da vas pitam i o drugim kartama, takođe za par trenutaka. A rekliste nam da je u policijskoj stanici u Prištini bio požar i da su nestali neki dokumenti. Da li je ijedan od tih dokumenata imao materijalni značaj za Račak, a da ste ga vi pripremili?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da li je ijedan dokument imao materijalni značaj za Račak, a da sam ga ja pripremio? Da li ste to pitali?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da, da, a da je nestao u tom plamenu, u vatri?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Celokupna dokumentacija vezana za antiterorističku u Račku, za antiterorističku akciju u Račku prosleđena je Štabu MUP-a, na zahtev komisije koja je formirana, radne grupe koja je formirana da utvrdi šta se to stvarno dogodilo u Račku. Jedan primerak te celokupne dokumentacije dostavljen je i javnom tužiocu, okružnom javnom tužiocu. E sad, ja ne mogu da se setim šta je sve bilo u toj dokumentaciji, ali

je ste sigurno relevantna dokumentacija sa kojom se dokazuje šta se stvarno dogodilo tog dana tamo, od zapisnika o uviđaju, od foto-dokumentacije, službenih beleški, izjava i izveštaja i svega onoga šta je bilo potrebno da se potkrepi dokazima ta antiteroristička akcija.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da razložimo malo taj odgovor. Vi nemate kopije dokumenata koje ste poslali?

SUDIJA BONOMI: Zar vi niste želeli odgovor na pitanje da li je bilo dokumenata koje je ovaj svedok lično pripremio?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Uvaženi sudija je u pravu. Trebalo je da insistiram na tom predmetu, ali vratiću se na to. U stvari, sad kad me je podsetio sudija Bonomi, da li biste mogli da odgovorite na pitanje da je među tim dokumentima koji su bili značajni za Račak, bio dokument koji ste vi pripremili i koji je nestao u tom plamenu?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Samo deo dokumenta je nestao, to je chronologija događaja u Račku. Samo zadnja stranica sa mojim potpisom. To sam ja lično pripremio. Ostalo su pripremali moji radnici, radnici sekretarijata.

SUDIJA BONOMI: Ja imam jedno drugo pitanje, ukoliko vi nećete dalje da insistirate. Gospodine Janićeviću, da li vi takođe kažete da su kopije svih dokumenata koje ste vi imali u vezi sa Račkom poslate javnom tužiocu?

SVEDOK JANIČEVIĆ: Da.

SUDIJA BONOMI: I sada bi mogli da se dobiju odатle umesto bilo kog dokumenta koji je nestao u požaru u policijskoj stanici?

SVEDOK JANIČEVIĆ: Ja verujem da bi se mogli dobiti, ali to se nalazi u Okružnom javnom tužilaštvu u Prištini.

SUDIJA BONOMI: Hvala vam.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je uložen bilo kakav napor da se dođe do tih dokumenata koji su nestali?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Mene pitate?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da, vas pitam, da.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Mi nismo mogli da uložimo bilo kakav napor, jer nismo ni imali kontakta sa onima koji su sada u Okružnom javnom tužilaštvu u Prištini. Okružni javni tužilac, ja sam sa njim razgovarao jednom prilikom kada, pre nego što sam došao ovamo, mesec, mesec i po dana i pitao sam ga da li ima nešto od dokumentacije vezano za Račak i za sve događaje koji su se desili na tom prostoru, rekao mi je da je sve to ostalo u prostorijama, u arhivi, u tužilaštvu u Prištini i da on nije u situaciji da na bilo koji način to izvuče.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dakle, nema sumnje, vi ste ovu informaciju reklisali pravnim savetnicima optuženog i onda su oni bili u poziciji da su mogli da se obrate kancelariji u Prištini, zar ne? To je vrlo jednostavno.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam to rekao. Pravnim savetnicima nisam rekao.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dajte da razložimo i ovo pitanje i ovaj odgovor. Kako se zove osoba s kojom ste razgovarali u kancelariji javnog tužioca u Prištini, da bismo mi mogli da razgovaramo sa tom osobom? Kako se zove?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Zove se Slavko Stevanović, okružni javni tužilac.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ali pravni pomoćnici ovog optuženog koji mu pomažu da pripremi svoje dokaze su mogli da pošalju pismo, imeil, da telefoniraju gospodinu Stevanoviću i da pokušaju da dođu do tih dokumenata, zar ne?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Najs, gospodin Stevanović je u izbeglištvu isto kao i ja, raseljeno lice i nalazi se u Kruševcu. Nema pristupa Okružnom javnom tužilaštvu u Prištini. Nema pristupa.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu. U tom slučaju su pomoćnici mogli da telefoniraju osobama koje su sada zadužene za arhiv u Prištini i da traže ta dokumenta, ali to nisu uradili. Da li je to tačno?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: To je tačno.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala. Ali zašto oni to nisu mogli da urade?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Ne znam. To mi nije poznato zašto nisu mogli uraditi.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da pogledamo ovu prvu kartu malo detaljnije. Ali pre nego što to uradimo, da se vratimo na tu subotu ili petak, koji god da je bio dan. Kada je ova karta nacrtana, ko je bio u kancelariji? Bili ste vi, bio je Milan Lečić. Ko je još bio?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Niko nije bio.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Niko drugi? I niko drugi ...

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Pa, to je crtano u stanu kod Milana Lečića.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Niko drugi, je li tako, nije dao svoj doprinos ovoj ideji da se nacrtava ova karta, osim vas, čija je to bila ideja i Milana Lečića koji je nacrtao, je li tako?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dva detalja. Prvo, ako pogledate ovu veliku plavu liniju, ovu prvu koju ste pokazali, da li to može da se na bilo koji način opiše kao potkovica, da je u obliku potkovice, bilo vojnom ili policijskom terminologijom?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Ja više ovde vidim elipsu nego potkovicu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li reč "potkovica", taj izraz, ima ikakvog značenja za vas u vezi sa Račkom?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Nema.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Nema ...

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Vi ste ... Ja se izvinjavam, vi ste pobrkali neke pojmove. Ovaj veliki krug, plavi, to je samo proizvoljan krug koji koji pokazuje gde se nalazi Račak. Vidite ovde manji krug, to je krug gde se nalazi Lužak i ova druga elipsa gde se nalazi Petrovo i mahala Hadžovići. Raspored snaga je sasvim drugačije ocrtan i označen, raspored snaga na terenu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To jeste jedan manji detalj, zasada, ali bi mogao da bude interesantan kasnije. Ako uzmemo u obzir da je ova karta napravljena u orijentaciji sever - jug i ako pogledamo levu stranu ove elipse, kako ste vi rekli, nema sumnje da je sve to istočno od Ranca i ne postoji mogućnost da ova linija, odnosno zapadno od ove linije, ova plava elipsa prolazi između Ranca i Lužnice (Luzhnice), jer je Lužnica sasvim na levo u odnosu na ovo. Je li tako? Pretresno veće može da vidi na strani 11 naše karte koju inače koristimo. Rance je na strani Q20, a Lužnica je na strani P20.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Lužnica, gospodine Najs, nema nikakve veze sa ovim predmetom i sa predmetom Račak. Nikakve veze.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala što ste mi to razjasnili.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Jer je Lužnica daleko od Račka, da ne preterujem, jedno 15 kilometra.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da, upravo je tako.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Severno od Račka.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A da li sam u pravu ako kažem da se nikakva operacija vojnog karakera nije desila tamo na zapadu gde se nalazi Lužnica?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Ja nisam obavešten da je tamo bilo neke operacije. To nije moj, to nije područje mog sekretarijata. To je SUP Prizren, kako mi se čini. Mislim da je Prizren.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Nije vam bilo poznato da se bilo šta desilo tako daleko, bilo kakva blokada ili bilo šta tome slično?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: U Lužnici?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da. Jedini razlog zašto vas ja to pitam, mislio sam da to ostavim za kasnije, ali shvatio sam da nećemo do toga da dođemo pre sutrašnje sednice. Ako pogledamo vaš tabulator 1A koji smo već gledali ... U stvari, ako pogledamo tabulator 5 u zbirci vaših dokumenata, lakše je da se njim bavimo nego tabulatorom 1, zasada, ako pogledamo pri kraju tog dokumenta, to je dokument koji je potpisao Božidar Trajković. Žao mi je. Izvinjavam se, časni Sude. U indeksu je pogrešna referenca. Ja ću sledeće nedelje da se vratim na to, jer ne mogu u ovom trenutku to da pronađem. Mislio sam da je to u tabulatoru 5. Nisam sada u mogućnosti da

to pogledam ... Ne iduće nedelje, već sutra. Mislio sam na sutra. Dajte mi samo trenutak ...

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Kažite mi šta vas zanima. Možda mogu da vam pomognem.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ja ču to da vam pokažem, pa ćemo onda time da se pozabavimo. Imamo dokument. On će da vam bude dostavljen i stavićemo ga na grafoskop. Časni Sude, to je tabulator 5 iz zbirke dokumenata o Račku koji smo koristili ranije jednom prilikom. Pogledajte, videćete da je to dokument koji dolazi iz vašeg SUP-a. Datum je 15. januar. Dakle, on je upravo tad izašao i čini se da ste vi potpisali ovaj dokument. Da li vidite vaš potpis? Otkucano je ime, otkucan je potpis.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Vidim.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To je dokazni predmet 156, tabulator 16 ili dokazni predmet 320, tabulator 27. Zahvalan sam gospodjici Diklić (Diklich) za ovu informaciju. Ako sada pogledate u originalnoj verziji, mislim da je to na dnu prve strane ili na drugoj strani verovatno, ako vidite, paragraf počinje, to je pri dnu prve strane verzije na engleskom: "Zaseda u obliku potkovice je napravljena u blokadi između sela Lužnica i Rance". Da li vidite to?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Vidim.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste našli to u tekstu?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Radi se o greški. Lužnica uopšte ne figurira na području SUP-a Uroševac, niti je imalo svrhe da se Lužnica pominje ovde. Sigurno je štamparska greška.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To piše i u originalu na srpskom, zar ne? "Zaseda u obliku potkovice je postavljena u blokadi i to između sela Lužnica i Rance, iznad rovova terorista," a vi ste potpisali taj dokument.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Gospodine Najs, jeste, ovde стоји да je Lužnica u pitanju, ali ja vam kažem da je štamparska greška. Ovde je u pitanju Lužak, mahala sela Petrovo. Račak nije stavljen u potpuno okruženje. Ostavljen je prostor za izvlačenje terorista, kao što se uvek i radilo.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Zato ste i koristili izraz potkovica, je li tako? Da bi se ostavio izlaz, jer vi jeste ovde koristili izraz "potkovica". Može da bude jedna greška u jednoj rečenici, ali ne mogu baš dve.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Molim vas, ako su rovovi iskopani u obliku potkovice, ako rovovi liče na potkovicu i u tim rovovima uđe policija umesto terorista, da li je to greška? Da li i tada može da se zove potkovica? Molim vas ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospodine Janićeviću ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Potkovica ... Rovovi su bili, rovovi su bili u obliku potkovice. To možete da vidite i sa vaših snimaka. Ja sam juče bio u prilici da gledam ove slike tu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospodine Janićeviću, želim da vam nešto bude jasno, odnosno trebalo bi da bude jasno obzirom da ste vi iskusan policajac. U svom unakrsnom ispitivanju ja ču da tražim objašnjenja dokumenata koji su sačinjeni u to vreme. A kao policajac koji je bio zadužen da vrši istrage u vezi sa krivičnim delima, morate da znate da je ono šta su ljudi rekli u to vreme uvek od velike vrednosti. Da li to prihvivate?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Samo još nešto da raščistimo, molim vas. Ja imam topografsku kartu ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Izvinjavam se. Ja ču da insistiram u vezi sa ovim. Pošto ste vi iskusan policajac, da li prihvivate da je značajno ono šta su ljudi rekli i šta ste vi rekli u to vreme? Da ili ne?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Želim da znam, i to je jedan manji detalj, šta ste vi mslili 15. januara kada ste, obrađujući ono šta se desilo, uopšteno u području Račka, pomenuli zasedu u obliku potkovice koja je napravljena u blokadi između sela Lužnica i Rance? Vi ste rekli da nije selo Lužnica, već Lužnik. Ja prihvatom da je u pitanju greška. I dalje se kaže "iza terorističkih rovova i tranšeja". Vi ovde pominjete zasedu u obliku potkovice koju su napravile vaše snage. Ranije sam vas pitao u vezi sa potkovicom, niste prihvatali da je taj izraz "potkovica" prikladan, a sada vas pitam šta ste mislili tog dana kada ste i pisali o toj potkovici?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Mislio sam na operativno-poternu grupu koja je zauzela terorističke rovove, a koji su bili postavljeni i iskopani u

obliku potkovice. Bili su iskopani tako da je sa tih pozicija mogla da se gađa skoro cela komunikacija do Belinca i do Štimlja. Na to sam mislio. A to je stvarno u obliku potkovice postavljeno.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, ići će dalje, jer ćemo inače zauvek da se zadržimo na ovome.

SUDIJA BONOMI: Pre nego što krenete dalje, želeo bih da saznam gde se nalazila ta zaseda u obliku potkovice. Šta vi kažete, gde je tačno postavljena ta zaseda?

SVEDOK JANIĆEVIC: U terorističkim rovovima, u rovovima iznad Račka i iza rovova. Znači, u ovom delu.

SUDIJA BONOMI: Izvinjavam se, možete li to ponovo da mi pokažete?

SVEDOK JANIĆEVIC: Ovo su teroristički rovovi ...

SUDIJA BONOMI: Na koja ste od ta dva sela mislili kada ste ih pominjali?

SVEDOK JANIĆEVIC: Na Račak, normalno.

SUDIJA BONOMI: Ne, u dokumentu se jasno kaže da je postavljena zaseda u obliku potkovice između sela Lužnice i Rance i vi ste rekli da je to greška. Na koja ste onda sela mislili?

SVEDOK JANIĆEVIC: Između Lužaka i Račka.

SUDIJA BONOMI: A gde je Lužak? A, sad to vidim. Kako može da se napraviti ovakva greška u pripremi izveštaja? Vi ste se ponosili svojom efikasnošću tokom celog vašeg iskaza.

SVEDOK JANIĆEVIC: Greška je napravljena samo u vremenu, samo u dinamici. Inače, ovo je sve tačno. Pogrešio je čovek koji je to radio.

SUDIJA BONOMI: Ali ovaj izveštaj ste vi napisali tog istog dana, 15. januara 1999. godine.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Mislite greška u ovom izveštaju? Pa dešavaju se štamparske greške, gospodine sudija. Čovek koji je to kucao, on je kucao na teleprinteru u teleks-sali i direktno je to odatle skinuto. Verovatno ima još neka greška tu.

SUDIJA BONOMI: U redu. Hvala.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ja nemam originalni, molim vas, ja nemam originalni, originalni deo službene beleške, odnosno izveštaja. Na osnovu izveštaja koji je kod mene kucan, koji sam ja diktirao, čovek koji radi na teleprinteru u teleks-sali, on je prekucao i poslao depešu ovakvu. Znači, greška je u teleks-sali 100 posto.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A vaš original je nestao u plamenu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam da li je nestao. Možda je i on tu negde. Možda je i njega MUP dostavio vama, kao što je dostavio na hiljade papira i dokumenata. Nisam gledao.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Detaljnije ćemo pogledati te dokumente, ali hteo bih sada da se vratimo na kartu. Dakle, gospodin Lečić sedi za stolom, karta je pred njim. Tu su flomasteri u raznim bojama. Hteo bih da nam kažete sledeće. Da li imate ovu prvu kartu pred sobom gde je vreme od 3.00 do 8.30?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Imam.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Tu vidimo da se spominju razna vremena. Molim vas da nas podsetite na nešto. Ako pogledamo pri dnu ove elipse, vidimo jedan plavi krug sa crvenim krstom, a levo od tog plavog kruga vidimo jednu horizontalnu crtu i ispod toga piše 0645, a iznad toga 2. Šta znači taj broj 2?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ovo je teroristički bunker u kome su poginula dva, teroristička osmatračnica na kojoj su poginula dva pripadnika te terorističke brigade, pod 2, gde je dvojka. Gde je "1", poginuo je jedan pripadnik.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A onda desno od toga gde vidimo broj 4, znači tu su ubijena četiri lica, a gore iznad, 715, odnosno 716, da li je tu broj 1 ili nešto drugo? Koliko ljudi je tu ubijeno?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Jedan.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dakle, jedna osoba. A čija je ideja bila da se unesu i ove brojke?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Ideja da se unesu i ove brojke?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: I moja i Lečićeva, Lečićeva. Po dinamici, po dinamici ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I moja i Lečićeva, to je interesantno. Da li Lečić prati suđenje, da li vam je to poznato?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Ne znam.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste od pravnih saradnika optuženog dobili bilo kakve informacije šta bi trebalo ova karta da sadrži ili je to bila u potpunosti vaša ideja?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Nisam dobio nikakva uputstva od pravnih savetnika šta bi ta karta trebala da sadrži. Dobio sam uputstva da treba da se obradi, da treba da se kaže istina o Račku. I ja sam se zakleo da će reći istinu i to i pričam. Nekome odgovara, nekome ne, ali ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pogledajmo ponovo broj mrtvih. Hvala vam na komentaru, ali predimo sada na iskaz. Pogledajmo ovu jednu osobu koja je tamo poginula. To nije nešto čega ste vi mogli da se setite, zar ne?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Verovatno da. Verovatno nisam mogao da se setim.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Verovatno, verovatno ste mogli da se setite? A, verovatno niste mogli da se setite. Isto tako verovatno niste mogli da se setite ove četvorice. Isto tako verovatno niste mogli da se setite ovog jednog. Vi, u stvari, niste mogli da se setite ni jedne od ovih lokacija gde su poginuli ti ljudi, budući da vi niste bili tamo, zar ne?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Ja nisam bio tamo, ali na osnovu izveštaja koje sam dobijao, na osnovu izveštaja ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Zaustavite se. U redu. Doći ćemo na to za koji trenutak, budući da ćemo da idemo po fazama. Imamo još dve karte.

Imamo ovu drugu kartu gde se takođe pominju ljudi koji su poginuli. Nemojte odmah da odgovorite, ali da li je tačno da vi niste mogli, u stvari, da locirate mesta gde su ti ljudi poginuli ni na jednoj od ovih karata pre tri nedelje, zar ne?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Nisam mogao da lociram mesta.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala vam. Vi niste imali nikakav dokument na osnovu koga ste mogli tačno da utvrdite koji je broj poginulih, niti mesta tokom zasede, zar ne?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Imao sam dokument, ali nisam mogao da utvrdim tačno mesta zbog toga što nisam bio na licu mesta, zbog toga sam zvao čoveka ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Koja dokumenta?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Izveštaje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Koja dokumenta?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Izveštaje. Posle svake akcije, antiterorističke akcije ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: ... rukovodioci akcije podnose izveštaj.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Nemojte da se uzbudujete, molim vas. Koji izveštaj? Recite mi u kom bi izveštaju stajalo gde su ljudi poginuli i u kom broju? U kom izveštaju?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: U zapisniku istražnog sudije. U izveštaju komandira čete i komandira vodova, nakon izvršene antiterorističke akcije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To nije nestalo u plamenu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: ...

prevodioци: Mikrofon za svedoka.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A komandiri četa i vodova, šta je sa njihovim izveštajima?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Kojim?

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Najs, nisam čuo prvi deo vašeg pitanja.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Izveštaj Danice Marinković postoji. On nije nestao u plamenu, a to je izveštaj istražnog sudije. A recite nam sada gde se nalaze izveštaji komandira voda i komandira čete?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Izveštaji komandira voda i komandira čete, rekao sam, da su dostavljeni radnoj grupi Ministarstva unutrašnjih poslova pri Štabu MUP-a u Prištini. Svi izveštaji na osnovu kojih je ta komisija vršila procenu uspešnosti antiterorističke akcije u Račku.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Molim vas, pomozite mi. Da li vi kažete da u izveštajima komandira voda i komandira četa detaljno stoje mesta, odnosno položaji gde su ljudi poginuli ili kažete, da se možda navode ti položaji ili ne zname?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Samo se opisuju mesta koliko je gde terorista poginulo u obračunu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Znači ne postoji nikakva karta koja je bila priložena ovim prethodnim izveštajima, bez obzira da li su ti izveštaji nestali u plamenu ili se i dalje nalaze u kancelariji Tužilaštva ili se nalaze negde drugde ili ako postoji neka kopija tih izveštaja u vašoj arhivi? U svakom slučaju, ne postoji nijedna karta na kojoj se navode položaji gde su ti ljudi poginuli, zar ne?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Ne postoji.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li postoji neka kasnija karta osim ovih lepih karata, starih karata od pre tri nedelje? Da li postoji i neka druga karta na kojoj se vide mesta gde su ljudi poginuli?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Gospodine Najs, ja sam rekao da je ovo pravljeno pre tri sedmice i u početku. Rekao sam da je ovo pravljeno u pripremi za suđenje. Nisam rekao da su stare karte. I da je rađeno na osnovu sećanja, na osnovu sećanja ljudi koji su to radili, koji su vodili tu akciju, dela ljudi ... Neki ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospodine Janićeviću, da li postoji neka druga karta, neka ranija karta koja je ranije sačinjena, na kojoj se vide mesta gde su ljudi poginuli?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Ja ne znam, možda je vi imate.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Na osnovu vešeg svedočenja zvuči, izgleda kao da mi zavisimo od sećanja Lečića kada se radi o položajima ovih tela na ovoj karti. Da li sam u pravu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Niste u pravu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ako mi je nešto promaklo, osim što je ova karta napravljena na osnovu Lečićevog sećanja u vezi sa mestom i brojem ljudi koji su poginuli, možda biste onda mogli to da mi objasnite?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Karta, ova karta i sve tri karte su urađene na osnovu sećanja pripadnika policije koji su učestvovali u antiterorističkoj akciji. Druge dokumentacije nema. Druge dokumentacije nema.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Samo jedan trenutak ... U redu, pripadnika policajaca. Da li želite da kažete da je ova karta sačinjena na osnovu i nekih drugih informacija, a ne samo Lečićevog sećanja? Da li to znači da su u njegovom stanu bili još neki ljudi, još neki policajci koji su iznosili svoje komentare ili je samo Lečić bio tamo? Pomozite mi?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Nemam šta da vam pomognem. Ja sam vam rekao ono šta je istina za ovu kartu. Kartu je radio taj čovek čije sam vam ime rekao. Sam. Ja ne znam da radim karte. Niko u njegovom stanu nije bio sem njega. On je sigurno razgovarao i proteklih sedam, osam, šest, sedam godina sa radnicima, sa pripadnicima policije koji su bili u toj akciji i on je jedini koji je kompetentan i koji zna šta se tu dogodilo.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Janićeviću, upravo ste spomenuli sećanja policajaca koji su učestvovali u antiterorističkoj akciji. Da li ste i od njih dobili neke informacije?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ne, nisam dobio ništa. Ja sam sve informacije dobio od rukovodioca čete.

SUDIJA ROBINSON: Osim ako ja to nisam dobro shvatio, međutim, ovde u transkriptu stoji vaš odgovor "ova karta i ove karte su sačinjene na osnovu sećanja policajaca koji su učestvovali u antiterorističkoj akciji. Ne postoji nikakav drugi dokument".

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Da, na osnovu sećanja Milana Lečića, komandira čete i policajaca koji su učestvovali u akciji. On je sa tim policajcima imao vremena

da razgovara i razgovarao je. Verovatno se čuo sa nekim ili video. Ali kada je karta rađena, bio je samo on i ja. Niko više.

SUDIJA ROBINSON: Znači Lečić vam je slao izveštaje.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Da.

SUDIJA BONOMI: Vi ste rekli da ste kada se pravila ova karta imali izveštaj istražnog sudsije i da ste imali izveštaj komandira četa i voda.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Imao sam hronologiju događaja koja je sačinjena u onom vremenu na osnovu izveštaja komandira čete i komandira vodova.

SUDIJA BONOMI: Da li ste vi tada, u to vreme, imali te dokumente pred sobom?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: U koje to vreme mislite? U vreme kada smo sačinjavali ovo? Ili u 1999. godini?

SUDIJA BONOMI: Ne, kada ste sačinjavali ovu kartu, pre tri nedelje, da li ste tada imali pred sobom izveštaje komandira čete i komandira vodova?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ne. Hronologiju događaja sam imao.

SUDIJA BONOMI: A odakle vam to?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Pa, ove događaje imao sam u mome predmetu, u mom dosjeu. To je moja hronologija. To sam ja pisao lično.

SUDIJA BONOMI: To je jedan od dokumenata koji imamo ovde. Ali kada ste pomenuli izveštaj komandira voda i komandira čete, šta ste pod time mislili?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Spomenuo sam izveštaje komandira vodova i komandira čete za vreme kada je hronologija događaja sačinjena. Hronologija događaja koja se nalazi ovde u ovom, u nekom od tabulatora, sačinjena je na osnovu izveštaja komandira čete i komandira vodova 1999. godine, 20. februara, 19. januara, izvinjavam se.

SUDIJA BONOMI: Hvala.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Najs, moraćemo da prekinemo sa radom za danas. Nastavljamo sutra u 9.00.

Fond za humanitarno pravo